

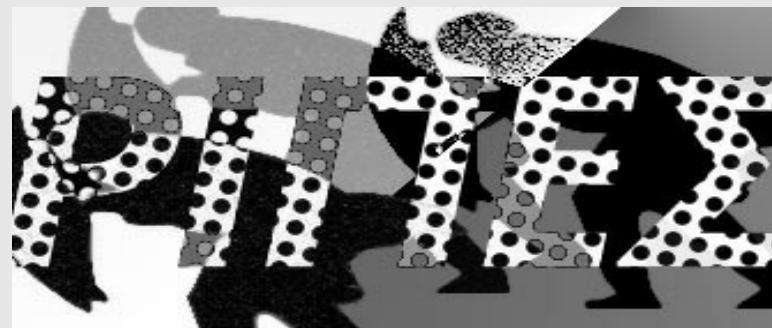
ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΠΙΣΩ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

10/5/1941: Συγκρότηση αντιστασιακής ομάδας «Μπουμπουλίνα» (Λέλα Καραγιάννη) 10/5/1968: "Νύχτα οδοφραγμάτων" (Γαλλία) 10/5/1956: Απαρχονισμός Καραολή-Δημητρίου (Λευκωσία) 10/5/1968: Δεκάδες συλλήψεις μελών ΠΑΜ-ΚΚΕσ. (Πειραιάς) 10/5/1968: Δολοφονία βουλευτή ΕΔΑ Γιώργου Τσαρούχα 10/5/1944: Εκτελεση 82 ανδρών και 10 γυναικών (Καισαριανή) 10/5/1947: Ψήφιση δόγματος Τρούμαν 10/5/1994: Ο Mandela πρώτος μαύρος πρόεδρος Νότιας Αφρικής 10/5/1973: Εκρήξεις βομβών (ΕΑΝ) σε δύο αμερικανικά αυτοκίνητα 11/5: Ήμέρα Bob Marley (Jamaica) 11/5/1960: Σύλληψη Αρχιμαν από ισραηλινούς πράκτορες (Αργεντινή) 11/5/1926: Ο Πάρκαλος διατάσσει απόσταση φουστανέδάρους 30 εκατοστά 11/5/1970: Αποδοκιμασία Παττακού (Παναθηναϊκό στάδιο) από μαθητές 11/5/1973: Συγκέντρωση-συλλήψεις φοιτητών (Νομική) 12/5: Ημέρα νοσηλευτριών 12/5/1971: Εξάρθρωση βομβιστών ΠΑΚ (επικεφαλής ο Βαλυράκης) 12/5/1947: Εγκαίνια στρατοπέδου Μακρονήσου 12/5/1982: Ισπανός ιερέας συλλαμβάνεται (Πορτογαλία) λίγο πριν επιτεθεί με ξιφολόγχη στον πάπα Ιωάννη-Παύλο 12/5/1984: Ο Καραμανής προτείνει μόνιμη τελεση συλλυπητικών αγώνων στην Ελλάδα 12/5/1974: Καταδίκη 27 ατόμων (στρατοδικείο Ιωαννίνων) για συμμετοχή στην οργάνωση «Αρης Βελουχιώτης» 12/5/1988: Πρώτα οδοφράγματα παγκοσμίως (εξεγερμένοι εναντίον Ερρίκου Γ') 12/5/1985: Φασίστες (ΕΠΕΝ) υπό τον Μάκη Βορίδη επιτίθενται σε διαμαρτυρόμενους για αστυνόμευση Εξαρχείων και αστυνομική βία 12/5/1979: Βόμβα στην αιθουσαργανδού (Ομόνοια) 13/5/1981: Απόπειρα δολοφονίας πάπα Ιωάννη-Παύλου (Άλι Αγκαστα - Ρώμη) 13/5/2004: Ο Αντώνης Σαμαράς ανακοινώνει διάλυση ΠΟΔΑΝ 14/5: Παραγουάνη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811) 14/5/1948: Ανακήρυξη κράτους Ισραήλ (Νταβίντ Μπεν Γκουρίον) 14/5/1944: Σύνοδος βουλής εθνικής αντίστασης (Κορυσχάδες) 14/5/1955: Υπογραφή Συμφώνου Βαρθοβίας 14/5/1928: Γέννηση Τσε Γκεβάρα 14/5/1944: Απόπειρα δολοφονίας Χίτλερ από τρεις στρατηγούς 14/5/1968: Αρχή «Ανοιξης Πράγας» 14/5/1971: Βόμβα στο όγαλμα Τρούμαν (Αθήνα), νεκρός αστυφύλακος 14/5/1970: Απελευθέρωση Baader από Meinhof, ίδρυση RAF 14/5/1940: Θάνατος Emma Goldman 15/5: Ημέρα αντιρρησιών συνειδησης, ημέρα οικογένειας 15/5/1919: Καταληψη Σμύρνης από ελληνικό στρατό 15/5/1828: Γαλλία-Ρωσία ανακοινώνουν μηνιά βοήθεια 500.000 φράγκων και 500.000 ρουβλιών στην Ελλάδα 15/5/1985: Συμπλοκή Γκύζη, νεκρός ο Χρήστος Τσουτσούβης και τρεις αστυνομικοί 15/5/1969: Καταδίκη 16 στελεχών ΚΚΕ (στρατοδικείο Αθηνών), ισόβια στον Γρηγόρη Φαράκο 15/5/1972: Αυθόρμητη διαδήλωση μετά από συναυλία Μάρκοπουλου, 8 ουλήψεις (Σπόρτικ) 15/5/1922: Γέννηση Enrico Berlinguer 16/5: 1944: Εκτελεση 120 Ελλήνων από Γερμανούς (Χαϊδάρι), οι 92 αντηπροί πολέμου 16/5/1966: Αντιπολεμική δήλωση υπό τον M.L.King (Ουάσιγκτον) 16/5/2005: Δικαιώματα ψήφου στις γυναίκες Κουβέιτ 16/5/1981: Βόμβες στα s/m Βερόπουλου (Περιστέρι) και Βασιλόπουλου (Ψυχικό).

● Γούριγούρι, η πρωθυπουργία έρχεται ●●● Ποιος ξεχνά το δάμαλο, που πήγε να το πάξει Μαρανόνα, έσκασε σαν... (άντε να μη πούμε τι) στο χορτάρι, έμεινε σε ακινησία, κυκλοφορούσε με πατερίσες και μετά έγινε πρωθυπουργός; ●●● Στον ίδιο δρόμο βαδίζει τώρα ο Γιωργάκης ●●● Επειδή, μάλιστα, έχει πέσει δυο φορές από το ποδήλατο, εμείς οι συνωμοσιόλογοι αρχίζουμε να πιστεύουμε πως το κάνει επιτήδες ●●● Μα, φτιάχνουν, ρε αγόρι μου, την αλυσίδα εν κινήσει; ●●● Εντάξει, δεν είμεδα δάμαλοι, είμεδα γυμνασμένοι, αλλά έχουμε και μια ηλικία, δεν είμεδα για ακροβατικά ●●● Ο Κλαδάς φεύγει, ο Κουκοδήμος έρχεται ●●● Προς δόξαν του Ζούγκλα, ο οποίος δα αυξήσει το κοινοβουλευτικό του «λόγω» ●●● Οι περίοδοι διακοπών, πάντως, είναι μια πρώτης τάξης ευκαιρία για τη ρύμιση εκκρεμοτήτων στα μουλωχτά ●●● Ο Αλογοσκούφης ξεφορώθηκε [επιτέλους!] τον Κλαδά ●●● Ο Φώλιας έδωσε την άδεια στον Μυτιληναίο να πουλάει στη ΔΕΗ ακριβό

ρεύμα και να αγοράζει φτηνό ●●● Μόνο ο Σουφλιάς δεν κατάφερε να τη βγάλει καθαρή ●●● Αυτός, όμως, έχει ανοίξει χοντρούς λογαριασμούς με την θέματα των «ταβατζήδων» ●●● Να δουμέτε πως δα επέλθει ισορροπία ●●● Αν επέλθει τελικά ●●● «Θα σιδήσουμε το Ιράν από τον χάρτη», δήλωσε η κερατού Χίλαρι, για να μαζέψει συντριητικά ψηφαλάκια ●●● Δεν είναι ο λεκές της Μόνικα, μαντάμ, γ' αυτό και δεν υπάρχει περίπτωση να το σβήσετε ●●● Κι αν τολμήσετε να δοκιμάσετε, δα πληρωσετε βαρύ τίμημα και στο τέλος δα φύγετε με το κεφάλι κά-

τω ●●● «Πολύτιμο και ανεκτίμητο» χαρακτήρισε το έργο της στο υπουργείο Παιδείας η επανεμφανισθείσα Γιανάκου ●●● «Όλοι έχουν αρχίσει να το αντιλαμβάνονται», σημείωσε με τη γνωστή της αλαζονεία ●●● Προφανώς, στους «όλους» δε συμπεριλαμβάνονται οι μαδητές, οι φοιτητές, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, οι πανεπιστημιακοί ●●● Ποιοι μένουν; ●●● Ούτε καν οι ψηφοφόροι της Α' Αδήνας, που την έστειλαν στον πάγκο ●●● Τώρα ελπίζει στα αισθήματα συμπόνιας που προκαλεί το αναπτηρικό καροτσάκι ●●● Πονηρή, πάντως, η κυ-

◆ Ξέρετε ποιον μας θυμίζει τελευταία ο Κουκιάδης; Τον Αναλυτή; Την ίδια υστερική αντιδραση είχε και κείνος, όταν κατάλαβε ότι η κυβέρνηση τον χρησιμοποίησε για ένα διάστημα σαν «λαγό» και μετά τον πέταξε στα αζήτητα. Βλέπετε, δύο αυτοί, που κάποια στιγμή τους απονέμεται ο τίτλος του «σοφού», νομίζουν ότι προγραμματικά έγιναν σοφοί και για τούτο οι πολιτικές κορυφές του συστήματος πρέπει να τους δείχνουν σεβασμό. Τον Κουκιάδη τον έβαλε η ΝΔ να «μελετήσει» τον τομέα των εργασιακών σχέσεων, όμως πολιτικά η κυβέρνηση θέλει να «χει λυμένα τα χέρια της κι όχι να της υποδεικνύει ο κάθε Κουκιάδης πότε θα κάνει τι. Αυτό ο κάθε Κουκιάδης το ξέρει καλά, γ' αυτό και κάνει «γιαλαντζί» μανούρων για να δεξεί πως είναι σπουδαίος.

◆ Ακόμα και στο φασίζοντα λαϊκισμό, μια ζωή δευτεράντζες, μια ζωή γελοίοι θα είναι οι δεξιοί. Εγραψε ο Δ. Ρίζος στη φυλλάδα του: «Την ίδια στιγμή που έχουν μπλοκάρει τα τελωνεία μας από εισαγωγές «Πόρσες», «Μαζέρπι», «Φεράρι», «Λαμπτοργκίνι» κλπ. πρώτο θέμα στα κανόνια νύχτα μέρα είναι αν το αρνάκι πωλείται 5,5 ευρώ ή 6,5 ευρώ το κιλό». ◆ Αντιγραφή από ρεπορτάζ

αστικών εφημερίδων, χωρίς δικό μας σχόλιο:

«Η Ασία - σημηνούσαν οι ποικιλότητα και την ομονοιότητα την οποία κατοικεί το 66% των φτωχών του πλανήτη - κινδυνεύει να αντιμετωπίσει σοβαρές κοινωνικές αναταραχές καθώς ο διπλασιασμός των τιμών δημητριακών και ρυζιού το τελευταίο έτος, έχει εξανογκάσει τους ανθρώπους να δαπανούν το 60% των εισοδημάτων τους σε τρόφιμα, δήλωσε ο Ιάπωνας υπουργός Οικονομικών» (Ημερησία).

«Στο πρώτο τρίμηνο του 2008 η γνωστή πολυεθνική Monsanto υπερδιπλασίασε τα κέρδη της. Στο ίδιο χρονικό διάστημα η Cargill's σημείωσε αύξηση 86% και η Mosaic, μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες παραγωγής λιπαντικών στον κόσμο, κατέγραψε δωδεκαπλάσια κέρδη. Τον τε-

χές της προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της ελεύθερης ανάπτυξης της πρωτικότητάς του.

Προκόπης Παυλόπουλος

Ισως να είναι μεγάλη κουβέντα, αλλά δυστυχώς αυτή είναι η αλήθευσα. Τα δύο μεγάλα κόμματα συγκρύνονται τυφλά, γιατί δεν έχουν την εντιμότητα να ομολογήσουν ότι στην ουσία η πολιτική γραμμή τους είναι η ίδια. Μπορεί ιδεολογικά ο φιλελευθερισμός με το σοσιαλισμό να μην

ταυτίζονται, αλλά τα κόμματα που πρόσκεινται στον μενή τον δε, όταν ανέλθουν στην έξουσία εφαρμόζουν παράλληλες πολιτικές.

N. Νικολάου (Καθημερινή)

Πενήντα πέντε άνθρωποι βρήκαν τραγικό θάνατο σε πυρκαγιά που έσπασε σε εργοστάσιο στρωμάτων στην Καζαμπλάνκα. Μια σειρά από παραλείψεις στα μέτρα ασφαλείας και η εγκληματική τακτική του ιδιοκτήτη να κρατά κλειδωμένες τις έξοδους για ν' αποφύγει τις κλοπές, φαίνεται ότι στοιχίσαν τη ζωή σε δεκάδες εργάτες που βρέθηκαν στη

σιαστικά όμηροι μέσα στο φλεγόμενο κτήριο. Ο ιδιοκτήτης και ο γιος του κατηγορούνται ότι με το έξοπλασμα της φωτιάς ασχολήθηκαν περισσότερο με την απομάκρυνση του εμπορεύματος παρά με την απελευθέρωση των εργατών.

Ελευθεροτυπία

Εκείνο που δεν μπορεί ούτε καν να φελλίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (και η Ευρωπαϊκή Ενωση) είναι να κατηγορήσει ευθέως τις Ηνωμένες Πολιτείες γιατί εξακολουθούν να πατρονάρουν και να υποστηρίζουν όλους εκείνους που συναπαρτίζουν το σύστημα

μα της καπιταλιστικής νεοφιλελύθερης ολοκλήρωσης. Δηλαδή τον ΟΠΕΚ, τους κερδοσκόπους που ανεβάζουν τις τιμές στα χρηματιστήρια τροφίμ

■ Εθνικισμός με αλήθειες

Ο Ευάγγελος Κωφός είναι ο πιο έμπειρος περί το «Μακεδονικό» διπλωμάτης. Για μισό αιώνα χειρίζονταν το θέμα για λογαριασμό του ελληνικού κράτους, ενώ και τώρα που είναι συνταξιούχος του Ζητούν και καταθέτει τις απόψεις του στο υπουργείο Εξωτερικών, ως οιονεί σύμβουλος. Αυτός ο έμπειρος διπλωμάτης του ελληνικού εθνικισμού, λοιπόν, δεν διανοείται να αρνηθεί την ύπαρξη μακεδονικής εθνικής ταυτότητας και γλώσσας. Προτείνει, λοιπόν, (συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθερουτπία», 20.4.08) μια νέα προσαρμογή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, που θα συνίσταται στα εξής: «Εάν δεν επιθυμούν (σ.σ. οι κάτοικοι της FYROM) το slav macedoniāns, τότε μένει η χρήση του σλαβικού όρου που και οι ίδιοι χρησιμοποιούν ως στοιχείο της εθνικής τους ταυτότητας, το Makedontsies με λατινικούς χαρακτήρες (όπως το Hellenes). Και, βεβαίως, αυτό θα αφορά και τα παράγωγα, όπως Makedonski language».

Για εκείνους που εκφράζουν την άποψη ότι πρόκειται για «κατασκευασμένο έθνος», το οποίο σύντομα θα διαλυθεί (λόγω και της μεγάλης αλβανικής μειονότητας), ο Ε. Κωφός σχολιάζει: «Δεν μπορούμε να κατασκευάζουμε μια ιστορία για να στηρίξουμε πολιτικές θέσεις». Σημειώνει δε, δότι οι Σλάβοι της περιοχής των Σκοπίων από πολύ νωρίς διαφοροποιήθηκαν από τους Βούλγαρους και ιδιαίτερα στα χρόνια της Κατοχής (1941-44), από τους αντιβουλγαρικούς κίνημα χτίστηκε η λεγόμενη σλαβομακεδονική ταυτότητα και, απλώς, ο Τίτο της έδωσε κρατική υπόσταση», καταλήγει ο άνθρωπος που συμμετείχε στις περισσότερες διαπραγματεύσεις των τελευταίων 10ετών για το «Μακεδονικό».

Ακόμα και αστοί εθνικιστές τοποθετούνται αριστερότερα από την Παπαρήγα και την ηγεσία του Περισσού, που έχει αναγάγει σε «ύψιστης εθνικής σημασίας ζήτημα», να μην αναγνωριστεί η ύπαρξη μακεδονικού έθνους και μακεδονικής γλώσσας.

■ Σκάνδαλο στη ζούλα

Το απόγευμα της Μεγάλης Πέμπτης, όταν το πανελλήνιο ασχολούνταν με τ' αρνιά και τα κοκορέτσια, ο εργατικότατος υπουργός Ανάπτυξης Χρ. Φώλιας υπέγραψε μια σκανδαλώδη άδεια. Συγκεκριμένα, έδινε την άδεια στον όμιλο Μυτιληναίου και στους συνεταίρους του της ισπανικής Endesa να πωλούν ρεύμα στη ΔΕΗ από τη μονάδα που εδώ και καιρό έχουν κατασκευάσει στο συγκρότημα της «Αλουμίνιον της Ελλάδος» (πρώην «Πεσινέ»).

Είναι σκανδαλώδης αυτή η απόφαση (γι' αυτό και ανακοινώθηκε τη συγκεκριμένη ημερομηνία, ώστε να περάσει στο ντούκον), γιατί η άδεια του ομίλου ήταν για κατασκευή μονάδας αυτοπαραγωγής. Δηλαδή, μονάδας που το ρεύμα που παράγει θα καταναλώνεται από το ενεργοθόρο εργοστάσιο. Για το λόγο αυτό, ο όμιλος Μυτιληναίου εισέπραξε παχυλότατη επιδότηση από το υπουργείο Οικονομίας, βάσει των ευνοϊκών ρυθμίσεων του «αναπτυξιακού» νόμου. Αφού, λοιπόν, εισέπραξαν την επιδότηση και ετοίμασαν το εργοστάσιο, αρνήθηκαν να το θέσουν σε λειτουργία και εκβίαζαν για να μετατραπεί η άδειά τους, πράγμα που τελικά έγινε πασχαλιάτικα. Ετσι, η «Αλουμίνιο» θα πουλάει ρεύμα στη ΔΕΗ σε τιμή περίπου 75 ευρώ τη μεγαβατώρα και θα αγοράζει σε τιμή περίπου 50 ευρώ τη μεγαβατώρα. Και βέβαια, ουδείς θα ζητήσει από τον όμιλο Μυτιληναίου τουλάχιστον να επιστρέψει το ποσό της επιδότησης που εισέπραξε για την κατασκευή (υποτίθεται) μονάδας αυτοπαραγωγής.

■ Κλάδεψαν τον Κλαδά

Μέσα στην πασχαλιάτικη τούρλα, τότε που το πολιτικό ενδιαφέρον πέφτει κατακόρυφα, βρήκε την ευκαιρία ο Αλογοσκούφης να κλαδέψει τον Κλαδά. Ο Καραμανλής του έκανε το χατίρι, φροντίζοντας πρωτότως για τη δική του εικόνα. Φυσικά, το κλάδεμα έγινε με δλες της τιμές. Ο Κλαδάς εμφανίστηκε «αυτοβούλως» στο γραφείο του υπουργού και «υπέβαλε την παραίτησή του», την οποία ο Αλογοσκούφης «έκανε δεκτή», αφού τον «ευχαρίστησε για τις υπηρεσίες του».

Συνέχεια από πλευράς κυβέρνησης δε δόθηκε. Μόνο κάτι μπηχτές έριξαν ο Αλογοσκούφης με τον Μπέζα, οι οποίοι πήγαν μεγαλοβομβαδιάτικα στην ΥΠΕΕ και έβγαλαν από έναν δεκάρικο στους υπαλλήλους. Πρέπει να διαβάσει κανείς πήσω από τις γραφμές για να ανακαλύψει τις μπηχτές (Αλογοσκούφης: «Να εκτελείτε τα καθήκοντά σας με αυστηρότητα, αντικειμενικότητα, χωρίς διακρίσεις και με απόλυτο σεβασμό στα δικαιώματα των φορολογουμένων. Δεν υπάρχουν μεγάλες ή μικρές υποθέσεις. Ολες οι υποθέσεις είναι ιδιες απέναντι στο νόμο. Ολοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο»).

■ Νέο αμυντικό δόγμα

Απόλυτη υποταγή στο ΝΑΤΟ και νέοι υπέρογκοι εξοπλισμοί

Άλλες εποχές, η ανακοίνωση από τον υπουργό Αμυνας ότι αλλάζει το «αμυντικό δόγμα» της χώρας, χωρίς να έχει προηγηθεί καμιά δημόσια συζήτηση, θα προκαλούσε θύλλων αντιδράσεων. Τώρα, πέρασε σχεδόν στο ντούκον. Βλέπετε, τα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας, που είναι αυτά που καθορίζουν το πολιτικό παιχνίδι, είναι απόλυτα ταυτομένα στην πρόσδεση στο ΝΑΤΟϊκό όρμα και σε ό,τι αυτή συνεπάγεται σε επίπεδο διαμόρφωσης της ελληνικής στρατιωτικής μηχανής. Την ίδια νομοφρούσην έναντι των ΝΑΤΟϊκών επιταγών επιδεικνύουν και τα αιστικά ΜΜΕ. Από την άλλη, αυτά τα ζητήματα, που είχαν συνδεθεί απόλυτα στο παρελθόν με τα αντιμπεριαλιστικά κύματα της περίοδου της μεταπολίτευσης, έχουν θαφτεί και δε θεωρούνται ζητήματα πρώτης γραμμής, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζονται με αδιαφορία από μια «κοινή γνώμη» που ασφυκτιά σε μια ολοένα και πιο ζόρικη «καθημερινότητα».

«Έχω δηλώσει κατ' επανάληψη –είπε εξερχόμενος από τη συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής ο Β. Μεϊμαράκης– ότι το δόγμα της χώρας, από καθαρά αμυντικό, γίνεται αμυντικό-αποτρεπτικό με στόχο να γίνει πλήρως αποτρεπτικό. Αμυντικό δόγμα σημαίνει ότι δέχομαι μια επίθεση και αμύνομαι και άρα πρέπει να έχω πολύ καλή όμινα. Αποτρεπτικό σημαίνει ότι έχω τις "αποτρεπτικές" εκείνες Ενοπλές Δυνάμεις, αλλά και την ισχυρή διπλωματική θέση, ώστε να αποτρέπεται όποιος σκεφθεί μια επιθετική κίνηση. Αυτό λοιπόν σημαίνει ότι, στην κατεύθυνση προς το δόγμα αυτό,

πρέπει να προσαρμοστούν και οι Ενοπλές Δυνάμεις και τα οπλικά συστήματα και όλο γενικά το σύστημα.

Σε απλά ελληνικά, αυτή η διατύπωση σημαίνει ότι το «αμυντικό δόγμα» προσαρμόζεται απόλυτα στη νέα στρατηγική του ΝΑΤΟ, που στηρίζεται στις επεμβάσεις σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήση, με πρόσχημα πότε την «καταπάτηση δικαιωμάτων» (βλέπε Γιουγκοσλαβία), πότε την «κατοπλέμηση της τρομοκρατίας» (βλέπε Αφγανιστάν ή Σομαλία παλιότερα) και πότε την «αποτροπή επιθεσής» (βλέπε Ιράκ). Τυπικά, όλα όσα είπε ο Μεϊμαράκης συνιστούν ένα παιχνίδι με τις λέξεις. Ουσιαστικά, όμως, αποτελούν το «μπαγκράσυντ» για την αναδιάταξη ολόκληρης της δομής και του οπλισμού και των τριών όπλων των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων.

Οι ένοπλες δυνάμεις θα επαγγελματοποιηθούν ακόμα περισσότερο και ταυτόχρονα θα γίνουν δυνάμεις ευελικτες, προκειμένου να μπορούν να μεταφέρονται εύκολα, όπου απαιτήσει ο ΝΑΤΟϊκός σχεδιασμός. Για να υλοποιηθεί αυτός ο στόχος θα υπάρξουν όχι μία αλλά τουλάχιστον πέντε «αγορές του αιώνα» σε οπλικά συστήματα. Ο προγραμματισμός που έχει ήδη εισηγηθεί το Πεντάγωνο προβλέπει αγορές:

– 40 έως 60 μοχητικών αεροσκαφών νέας γενιάς μέχρι το 2010 και μιας δεύτερης παρτίδας 80 έως 100 παρόμοιων πολεμικών αεροσκαφών το 2013, ώστε συνολικά να φτάσουν τα 140.

– 10 νέων εκπαιδευτικών αεροσκαφών.

– 6 έως 8 νέων φρεγατών.

– Νέων μοχητικών ελικοπτέρων και ελικοπτέρων μεταφοράς προσωπικού.

– Νέων συστημάτων ραντάρ, καθώς και συστημάτων δορυφορικής επικοινωνίας.

– Και βέβαια, όλων των «υπομπομαρτούντων»: πυραύλων, βλημάτων, ηλεκτρονικών συστημάτων κ.λπ.

Αυτά δεν τα ανακοίνωσε, βέβαια, ο Μεϊμαράκης, όμως είναι γνωστά στους «παροικούντες» την Ιερουσαλήμ». Γ' αυτό, άλλωστε, όλα τα μεγάλα μονοπάλια οπλικών συστημάτων σπεύδουν να ανοίξουν δικά τους γραφεία στην Αθήνα, ενώ οι απόστρατοι καραβανάδες τρίβουν τα χέρια τους για το εισόδημα που τους περιμένει. Ταυτόχρονα, αρχίζει και φουντώνει το παζάρι ανάμεσα στην κυβέρνηση Καραμανλή και τις κυβερνήσεις μιας σειράς ιμπεριαλιστικών χωρών που στηρίζουν και προωθούν τα υπότομα της Καραμανλή να «προσεχτούν» τα γαλλικά και γερμανικά μονοπάλια κατά τις νέες αγορές οπλικών συστημάτων. Εδώ ακόμα και ο Πούτιν απέσπασε συμβόλαιο για αγορά ρωσικών αρμάτων μάχης, προκειμένου να βάλει τον ελληνικό καπιταλισμό στους ενεργειακούς σχεδιασμούς της Ρωσίας.

Τι σημαίνουν όλ' αυτά για τον ελληνικό λαό; Ενεργότερη εμπλ

■ Βολιβία

Δύσκολες μέρες για τον Εβο Μοράλες

Οξύνεται η πολιτική κρίση στη Βολιβία μετά την αναμένουμενη υπερψήφιση της αυτονομίας στο δημοψήφισμα που πραγματοποιήθηκε από τις τοπικές αρχές στις 4 Μαΐου στη Σάντα Κρους, την πλουσιότερη και πολυπληθέστερη επαρχία της χώρας. Αναμένεται να ακολουθήσουν τον επόμενο μήνα τρεις ακόμη επαρχίες, η Ταρίχα, η Πάντο και η Μπενί.

Οι επαρχίες αυτές, γνωστές ως Media Luna, καταλαμβάνουν τα πεδινά και πιο αποδο-

τικά εδάφη της ανατολικής Βολιβίας και διαθέτουν μεγάλα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου καθώς και τεράστιες φάρμες που ανήκουν σε λευκούς γαιοκτήμονες. Είναι η «άλλη» Βολιβία, όπου βρίσκεται συγκεντρωμένη η οικονομική ελίτ, στην πλειοψηφία λευκοί απόγονοι των ευρωπαίων αποικιοκρατών, με δεξιούς κυβερνήτες, που αντιτίθενται στην πολιτική του Μοράλες, που επιχειρεί να πάρει κάποια μέτρα που θα βελτιώσουν στοιχειωδώς τη θέση και

το βιοτικό επίπεδο των ινδιάνικων φυλών, που αποτελούν περισσότερο από το 60% του πληθυσμού, και της φτωχολογίας στα αστικά κέντρα. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι κυβερνήτες των επαρχιών αυτών προχωρούν σε τοπικά δημοψηφίσματα, παρόλο που στο εθνικό δημοψήφισμα που έγινε τον Ιούλιο του 2006 καταψήφιστηκε το δικαίωμα αυτονομίας των επαρχιών.

Επίκεντρο της σύγκρουσης ανέμεσα στην κυβέρνηση του Εβο Μοράλες και τη δεξιά αντιπολίτευση είναι η αγροτική μεταρρύθμιση και το νέο σύνταγμα της χώρας, το οποίο ψηφίστηκε μόνο από τα προσκείμενα στην κυβέρνηση κόμματα τον περασμένο Δεκέμβριο. Η αντιπολίτευση, αφού προσπάθησε να εμποδίσει με πολυήμερες βίαιες διαδηλώσεις τη σύγκληση της Συντακτικής Συνέλευσης, απέχει από την ψηφοφορία. Η αστική τάξη και οι κυβερνήτες των επαρχιών της Media Luna αντιδρούν έντονα στην ενίσχυση του κεντρικού κρατικού ελέγχου στη διαχύρηση του ενεργειακού πλούτου της χώρας, που πρωθείται με την πολιτική των εθνικοποίησεων από την κυβέρνηση Μοράλες, και στη διανομή της ακαλλιέργητης γης στους ακτήμονες, γιατί θέλουν να παραμείνουν άθικτες οι τεράστιες αγροτικές εκτάσεις που κατέχουν.

Η κόντρα για τη γη έχει μια ιδιαίτερη πτυχή στην επαρχία Σάντα Κρους, τόπο κατογωγής των Ινδιάνων Γκουαράριο. Οι Γκουαράριο αγωνίζονται να πάρουν πίσω τη γη που ισχυρίζονται ότι κάποιοι την ιδιοποιήθηκαν παράνομα και η κυβέρνηση Μοράλες τους υποστηρίζει. Εχουν καταθέσει αγωγή κατά του Μπράνκο Μάρκοβιτς (κροατικής καταγωγής), υποστηρίζοντας ότι έχει ιδιοποιηθεί παράνομα 14.000 εκτάρια. Ο Μάρκοβιτς, που ισχυρίζεται ότι η αγωγή εναντίον του έχει πολιτικά κίνητρα, είναι από τους πλουσιότερους ανθρώπους της Σάντα Κρους, πρωτεργάτης του κινήματος για την αυτονομία και επικεφαλής της Πολιτικής

Επιτροπής της Σάντα Κρους για την αυτονομία. Η Ενωση Νεολαίας της Σάντα Κρους, που παραδέχεται ανοιχτά ότι έχει σχέσεις με την ιστονική φασιστική «Φάλαγγα», συνεργάζεται στενά με την Πολιτική

Επιτροπή και κατηγορείται από τους Γκουαράριο και την κυβέρνηση Μοράλες ότι είναι παραστρατιωτικοί, που τρομοκρατούν και κάνουν επιθέσεις εναντίον φιλοκυβερνητικών πολιτών.

Τα σημεία – κλειδιά του καταστατικού για την αυτονομία της Σάντα Κρους είναι:

◆ Η Σάντα Κρους θα έχει άμεσα εκλεγμένο από το λαό κυβερνήτη και εκλεγμένη συνέλευση, με εξουσίες να νομοθετούν για διάφορα ζητήματα, από τη δικαιούχη μέχρι τη φρολογία.

◆ Η Σάντα Κρους θα καθορίζει τη δική της πολιτική για τη φορολογία, τις τηλεπικοινωνίες, τη στέγαση, τη γη, τη μετανάστευση και τις σιδηροδρομικές μεταφορές.

◆ Ο κυβερνήτης θα έχει το δικαίωμα να υπογράφει διεθνείς συμφωνίες.

◆ Η Σάντα Κρους θα έχει το δικαίωμα να συγκροτήσει και να διοικεί τη δική της αυτονομία.

◆ Ο κυβερνήτης, ο αναπληρωτής κυβερνήτης και ο γερέτες των 15 διαμερισμάτων της επαρχίας θα έχουν δικαστική ασυλία.

Αμέσως μετά τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος ο έπαρχος της Σάντα Κρους ανακοίνωσε ότι θα καταργήσει μερικές κυβερνητικές αποφάσεις και ιδιαίτερα εκείνη που δε-

γανώσεων όπως η USAID και η National Endowment for Democracy.

Είναι φανερό ότι, αν εφαρμοστεί το καταστατικό της αυτονομίας που εγκρίθηκε με το δημοψήφισμα της Σάντα Κρους, η Βολιβία θα μετατραπεί σε μια συνομοσπονδία, με ισχυρά ομοσπονδιακά κρατίδια και αδύναμη κεντρική κυβέρνηση. Ο κυβερνήτης της Σάντα Κρους έχει χρονικό περιθώριο 120 ημέρων για να το εφαρμόσει. Το ερώτημα είναι αν ο ίδιος και οι κυβερνήτες των υπόλοιπων ανατολικών επαρχιών που τάσσονται υπέρ της αυτονομίας θα προχωρήσουν σ' αυτό το βήμα. Στο ερώτημα αυτό δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να δοθεί απάντηση.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος ενισχύει τη διαπραγματευτική θέση της αντιπολίτευσης και στριμώχνει την κυβέρνηση Μοράλες. Γεγονός που θα αξιοποιηθεί κατάλληλα στο νέο γύρο διαπραγματεύσεων που θα γίνει πιθανότατα το επόμενο διάστημα. Άλλωστε, ο Εβο Μοράλες έχει δηλώσει ότι είναι διαπεθειμένος να επανεξετάσει το Ζήτημα της αυτονομίας στο πλαίσιο του νέου συνταγματος. Το Ζήτημα είναι τα υποχωρήσεις είναι διατεθειμένες να κάνουν οι δυο πλευρές για να καταλήξουν σε κάποιο συμβιβασμό. Πάντως, οι πρωτεργάτες του αποκαλούμενου κινήματος της αυτονομίας είναι σίγουρο ότι θα το παίξουν πολύ σκληρό, όχι μόνο γιατί θέλουν να διασφαλίσουν και να πρωθήσουν παραπέρα τα συμφέροντά τους, αλλά και γιατί γιατί θέλουν να αποδυναμώσουν και να ταπεινώσουν την κυβέρνηση Μοράλες. Οι κατηγορίες της Σάντα Κρους κατήγορει την αντιπολίτευση ότι με τα δημοψηφίσματα πρωθεί τη διάσπαση και το διαμελισμό της χώρας, κάλεσε σε αποχή το λαό (στη Σάντα Κρους η αποχή ήταν κατά μέσο όρο γύρω στο 40%) και δήλωσε ότι θα αγνοήσει το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πίσω από το αποκαλούμενο κίνημα για την αυτονομία δε βρίσκεται μόνο η αστική τάξη της Μεσημεριανής Αριθμός Σάντα Κρους ο Λευκός Οίκος, που θέλει να θέσει υπό τον ελεγχό του τον ενεργειακό πλούτο της χώρας και να στριμώξει την κυβέρνηση Μοράλες. Ο αντιπρόεδρος της Βολιβίας, Αλβάρο Γκαρσία, κατηγόρησε την αμερικανική πρεσβεία ότι χρηματοδοτεί «εκδόσεις, ταξίδια και σεμινάρια για να βοηθήσει την αντιπολίτευση να αναπτύξει μια ιδεολογική και πολιτική πλατφόρμα αντίστασης», ενώ πρόσφατα έρευνα της αμερικανικής δικηγόρου Εβα Κόλινγκερ αποκάλυψε ότι οι ΗΠΑ από το 2005 χορηγούν κάθε χρόνο περισσότερα από 120 εκατομμύρια δολάρια σε ομάδες της βολιβιανής αντιπολίτευσης και ΜΚΟ, μέσω ορ-

Αθλιότητα και υποκρισία...

Oι μετεωρολόγοι είχαν δώσει προειδοποίηση 48 ώρες πριν από τον τυφώνα, δύμας η κυβέρνηση-χούντα της Μιανμάρ (πρώην Βιρμανία) δεν ενημέρωσε τους κατοίκους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Αποτέλεσμα: ένα εκατομμύριο άστεγοι και ίσως οι νεκροί να νεκροί για την περιοχή της Τζιχάντ. Ποιες οι τρέχουσες στρατηγικές και οι απώτεροι στόχοι του σπιτικού κινήματος;

εξαφανίζουν εκαποντάδες χιλιάδες, λες και πρόκειται για κουνούπια και όχι για ανθρώπους. Μη στεναχωρίστε όμως. Η «διεθνής κοινότητα» είναι εδώ για να δώσει όλη μια φορά ψεύτικες υποσχέσεις και χρήματα που κανείς δεν ξέρει πόσα θα βρουν τον προορισμό τους. Οσο για την Ελλαδίτσα, η κυβέρνηση... καταξιούντηκε δίνοντας το... ιλιγγιώδες ποσό των 200.000 ευρώ (ούτε για μιζά δεν κάνει), δηλαδή ένα ολόκληρο διαμέρισμα!

«Ισλάμ και Εξουσία»

Ισλάμ Κράτος ούμα Αντιστασή
Αρθρογράμος Ηθού
Εκπαιδεύτηκαν
Τόξων

Ομιλία και Συζήτηση με τον
Άλι Φαγιάντ

Διευθυντής του είναι ο Αλι Φαγιάντ
Καθηγητής κανονικότητας των Εργασιών και
μέλος του πολιτικού γραφείου της Hezbullah

Τρίτη 13 Μαΐου
8 μ.μ.

Αίθουσα Ανταποκριών
Ξένου Τύπου

Ακαδημίας 23

Διοργάνωση:
Κέντρο Μελέτης και Αντιπληροφόρησης για
την Μέση Ανατολή (M.A.D.I.S.A.)

«Ισλάμ και Εξουσία»

- Στα κατατόπια μιας πολιτικής υπόθεσης -

Γύρω από το Ισλάμ σημειώνεται ένας μεγάλος αφισθήτησης ο οποίος στοιχειοθετείται κυρίως με την έλλειψη σημαντικών πτηγών και τη θεαματική σκόνη του πολέμου. Στη λογική του κριτικού και γόνιμου διαλόγου, το Κέντρο Μελέτης και Αντιπληροφόρησης για την

■ Ιράκ

Συνεχίζεται η πολιορκία της Σαντρ Σίτι

Συνεχίζονται με αμείωτη ένταση από τα τέλη Μαρτίου οι συγκρούσεις στη Σαντρ Σίτι ανάμεσα στους μαχητές του Στρατού του Μεχντί από τη μια και τον ιρακινό και τον αμερικανικό στρατό από την άλλη. Παράλληλα, συνεχίζεται ο βομβαρδισμός της Πράσινης Ζώνης με ρουκέτες και όλμους, ενώ η σθεναρή αντίσταση των σαντριστών μαχητών αναγκάζει τα αμερικανικά στρατεύματα να εμπλέκονται όλο και περισσότερο, ανολοφέρνοντας το μεγαλύτερο βάρος των στρατιωτικών επιχειρήσεων, αφού οι ιρακινοί στρατιώτες αρκετές φορές εγκατέλειψαν τις θέσεις τους. Αξίζει να σημειωθεί ότι από τους 51 αμερικανούς στρατιώτες που έχασαν τη ζωή τους τον Απρίλιο στο Ιράκ, οι 23 σκοτώθηκαν σε μάχες στη Σαντρ Σίτι.

Στο χρονικό διάστημα από τα τέλη Μαρτίου μέχρι σήμερα, τα αμερικανικά στρατεύματα κατέφεραν να πρωθηθούν από τα περίχωρα της Σαντρ Σίτι στο νότιο τμήμα της, όπου προσπαθούν να σηκώσουν ένα τείχος με μπλόκα μπετόν, μήκους 3 μιλών και ύψους 4 μέτρων, για να το αποκλείσουν από την υπόλοιπη Βαγδάτη και να εμποδίζουν τη διεύδυνση μαχητών, οι οποίοι εκτοξεύουν κυρίως από κει

ρουκέτες και όλμους εναντίον της Πράσινης Ζώνης. Από τότε που ξεκίνησε η ανέγερση του τείχους, επίκεντρο των συγκρούσεων έχει γίνει η οδός al -Quds, από την οποία ξεκινά το τείχος, σε μια προσπάθεια των μαχητών να εμποδίσουν την ανέγερσή του. Η Σαντρ Σίτι, με 2.5 εκατομμύρια πληθυσμό, είναι από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές του κόσμου, με στενούς δρόμους, γεγονός που αναγκάζει τα αμερικανικά στρατεύματα να εμπλέκονται σε οδομαχίες και να καταφέργουν με φειδώ σε αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Παρολαυτά, οι νεκροί άμαχοι ξεπέρασαν τους 400 τον Απρίλιο στη Σαντρ Σίτι. Στόχος των αμερικανικών βομβαρδισμών ήταν στις 3 Μαΐου

και ένα κτίριο δίπλα σε ένα από τα τρία νοσοκομεία της πόλης, όπου ξεκουράζονται συγγενείς των ασθενών, το οποίο, σύμφωνα με τους Αμερικανούς, ήταν κρυστύγετο μαχητών. Από τους πυραύλους που εκτοξύτηκαν τραυματίστηκαν 28 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων γυναίκες και παιδιά, καταστράφηκαν πάνω από 10 ασθενοφόρα και έσπασαν τα τζάμια του νοσοκομείου.

Ο ιρακινός πρωθυπουργός Μαλίκι το παίζει σκληρός και οι διαπραγματεύσεις με τη πλευρά του σίτη κληρικού Μοκτάντα αλ-Σαντρ βρίσκονται σε στασιμότητα.

Στις 27 Απριλίου, ο Μαλίκι διαμήνυσε στο Σαντρ τους όρους που θέτει προκειμένου να ξεκινήσουν συνομιλίες για να

σταματήσουν οι επιθέσεις στη Σαντρ Σίτι, οι οποίοι απορρίφθηκαν αμέσως από το Σαντρ. Οι όροι αυτοί ήταν:

◆ Να παραδώσουν οι μαχητές του Στρατού του Μεχντί τα όπλα τους.

◆ Να σταματήσει η ανάμιξη του Σαντρ στις κυβερνητικές υποθέσεις.

◆ Να παραδώσει τους μαχητές που καταζητούνται στη βία.

◆ Να δώσει τα ονόματα όσων εμπλέκονται στη βία.

Την 1η Μαΐου, ο Σαντρ δεν επέτρεψε σε εκπροσώπους του να συναντηθούν με ιρακινούς βουλευτές που είχαν πάει στο Ιράν σε μια προσπάθεια διαμεσολάβησης και τους διεμήνυσε ότι η κρίση μπορεί να λυθεί μόνο με κοινοβουλευτική πρωτοβουλία, με την υποστήριξη του προέδρου Τζαλάλ Ταλαμπανί.

Σοβαρή ανησυχία στους Αμερικανούς πρωθυπουργός Μαλίκι το παίζει σκληρός και η ανάκαμψη της Αλ - Κάιντα στο Ιράκ, η οποία έχει πραγματοποιήσει αρκετές θεαματικές επιθέσεις το τελευταίο διάστημα, που δείχνουν ότι διατηρεί ακόμη αρκετή επιρροή στην επαρχία Αντιπάρ και πολύ μεγαλύτερη δύναμη στις επαρχίες Ντιγιάλα, Σαλαχούντιν και Νινεβίτ.

■ Στο βάθος της προδοσίας και στη φωτιά της αντίστασης

Αφού η αμερικανιδική ΥΠΕΞ, Κοντολίζα Ράις, ήλθε, ειδε και απήλθε για μια ακόμα φορά στη Δυτική Οχθή και το Ισραήλ, χωρίς να πετύχει απολύτως τίποτα, τη σκυτάλη ανέλαβε η αστυνομία της Παλαιστινιακής Αρχής, που έκανε την εμφάνισή της στη Τζενίν (μετά τη Ναμπλούς, όπου είχε εμφανιστεί πριν από μερικούς μήνες). Σ' αυτή την αστυνομία βασίζει τις προσδοκίες της και η Ράις που κάλεσε τους Σιωνιστές να μην την υποτιμούν και να λάβουν κάποια μέτρα για να... βελτιώσουν τη ζωή των Παλαιστινίων στην Δυτική Οχθή, μειώνοντας τα μπλόκα που έχουν στήσει (πάνω από 500) και δίνοντας αυξημένο ρόλο στους μπάτους του Αμπάτας.

Ο τελευταίος, αφού συναντήθηκε για μια ακόμα φορά με τον ισραηλινό πρωθυπουργό Εχούντ Ολμέρτ (χωρίς να προκύψει καμία ουσιαστική πρόσδοση, σύμφωνα με τον διαπραγματευτή της Παλαιστινιακής Αρχής, Σαέμπτ Ερεκάτ), κάλεσε τη Χαμάς να συμφωνήσει να γίνουν εκλογές, χωρίς αποτέλεσμα. Την ίδια στιγμή, οι Σιωνιστές ετοιμάζονται για τον εορτασμό της «ανεξαρτησίας τους» συνεχίζοντας ταυτόχρονα τις επιθέσεις τους στην Λωρίδα της Γόζας, απέναντι στις οποίες η Χαμάς κάλεσε όλες τις αντιστασιακές δυνάμεις να ενωθούν για να αντισταθούν.

Το Παλαιστινιακό εξακολουθεί να βρίσκεται στο βάθος της προδοσίας, αλλά και στη φωτιά της αντίστασης. Κι απ' ότι φαίνεται, θα εξακολουθήσει για πολύ ακόμα...

■ Δεν ήταν καν <ένοχος>...

Εξίμιση χρόνια χρειάστηκαν για να «πειστούν» οι Αμερικανοί ότι ο Sami al-Hajj δεν ήταν «τρομοκράτης». Όλα αυτά τα χρόνια, ούτε από δίκη πέρασε ούτε του αποδόθηκαν ποτέ κατηγορίες. Ο εικονολήπτης του Αλ-Τζαζίρα απελευθερώθηκε την προηγούμενη Παρασκευή από το Γκουαντανάμο, έχοντας υποστεί περισσότερες από 130 ανακρίσεις, οι 95 από τις οποίες αφορούσαν τη δουλειά του στο Αλ-Τζαζίρα, ενώ τον πίεσαν να γίνει πράκτορας τους κι αυτός αρνήθηκε, όπως δήλωσε ο ίδιος στη γιορτή που έγινε στην πρωτεύουσα του Σουδάν, Χαρτούμ, στην οποία παραβρέθηκε και ο γενικός διευθυντής του τηλεοπτικού σταθμού. Ο Hajj υποβλήθηκε επανειλημμένα σε βασανιστήρια, εξευτελισμούς και ξυλοδαρμούς από τους «προστάτες των ιδανικών της ελευθερίας». Σκεφτείτε, δεν ήταν καν «ένοχος»...

■ Βενεζουέλα

Σοσιαλιοτικά μέτρα ή μερική υποχώρηση;

Η υπογραφή της νέας συλλογικής σύμβασης με το συνδικάτο των εργατών της πολυεθνικής Ternium Sidor, ένα μήνα μετά την ανακοίνωση του περάσματος της πλειοψηφίας των μετοχών της εταιρίας στο κράτος, αποτελεί αναμφισβήτητα μια νίκη του αγώνα των εργατών της Σιδόρ που διορκεί εδώ και 16 μήνες. Μετά από τις σφοδρές συγκρούσεις που έγιναν τον περασμένο Μάρτη, όταν τα «σοσιαλιστικά MAT» έστειλαν στο νοσοκομείο 15 εργάτες και συνέλαβαν άλλους 53, και τις απεργίες που ακολούθησαν (έξι απεργίες έγιναν μόνο μέσα στο 2008), αλλά και την άκαρπη προσπάθεια του πρώην υπουργού Εργασίας να τιθασεύσει τους εργάτες, ο Τσάβες, προκειμένου να σώσει το γόητρό του, υποχώρησε και αποφάσισε να κάνει αποδεκτή την τελευταία πρόταση για αυξήσεις που είχαν κάνει οι εργάτες.

Λέμε για την τελευταία πρόταση του συνδικάτου, γιατί κατά την πορεία του αγώνα το συνδικάτο έκανε αρκετά βήματα πί-

σεκατομπούριούχος Σάαντ Χαρίρι, δεύτερος γιος του δολοφονημένου πρώην προέδρου Ραφίκ Χαρίρι. Από τις ανταλλαγές πυρών τραυματίστηκαν 10 άτομα. Η Χεζμπολά κατηγόρησε το «Κίνημα» του Χαρίρι ότι έβαζε ελεύθερους σκοπευτές να πυροβολούν τους διαδηλωτές, ενώ οι «κινηματίες» κατηγόρησαν τη Χεζμπολά για την επίθεση που δέχτηκαν στα γραφεία τους.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), η κατάσταση εξακολουθεί να είναι τεταμένη και ο δι-

σεκατομπούριούχος Σάαντ Χαρίρι, δεύτερος γιος του δολοφονημένου πρώην προέδρου Ραφίκ Χαρίρι. Από τις ανταλλαγές πυρών τραυματίστηκαν 10 άτομα. Η Χεζμπολά κατηγόρησε το «Κίνημα» του Χαρίρι ότι έβαζε ελεύθερους σκοπευτές να πυροβολούν τους διαδηλωτές, ενώ οι «κινηματίες» κατηγόρησαν τη Χεζμπολά για την επίθεση που δέχτηκαν στα γραφεία τους.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), η κατάσταση εξακολουθεί να είναι τεταμένη και ο δι-

Αγώνας για το μεροκάματο

Τη βρίκαν τη λύση τα αντιπολιτεύμενα αστικά κόμματα. «Στροφή στην καθημερινότητα του πολίτη» είναι το σλόγκαν που συνεγείρει τώρα τα κομματικά επιτελεία. Και βέβαια, κορωνίδα στο ενδιαφέρον τους για την «καθημερινότητα» είναι η ακρίβεια. Η μάστιγα που πλήττει τα λαϊκά νοικοκυριά και τους κάνει τη ζωή ακόμα πιο δύσκολη. Το θέμα είναι πιασάρικο και το ξέρουν. Γι' αυτό και μπχανεύονται διάφορα, ανάλογα με την πολιτική κουλτούρα του κάθε κόμματος και πάντοτε σύμφωνα με τους καινόνες του θεάματος προς κατανάλωση.

Ο Γιωργάκης ετοιμάζεται να κατέβει στις λαϊκές, όπου ήδη άρχισαν τις περιοδείες βουλευτές του ΠΑΣΟΚ (καιρός να επιστρατευτεί και ο ειδικός περί τα ζαρζαβατικά Κίμωνας). Στην Κουμουνδούρου ετοιμάζουν χάπεννιγκ, στη διάρκεια των οποίων ο Τσίπρας και μερικοί άλλοι θα ψωνίζουν από τα σούπερ μάρκετ και θα απαιτούν να πληρώσουν σε παλιές τιμές, τις οποίες ήδη καταγράφουν. Πιο παραδοσιακοί στον Περισσό, ετοιμάζουν διαδήλωση γυναικών έξω από το μπουνσείο Ευπαροίθου.

Φυσικά, ο εργαζόμενος θα εξακολουθήσει να πληρώνει ακριβά τα εμπορεύματα που χρειάζεται για να ζήσει. Γιατί η ακριβεία δεν είναι κάποιος δαίμονας που μπορείς να τον ξορκίσεις, αλλά μια νομοτέλεια του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Γνωρίζει έξαρση για συγκεκριμένους λόγους, που έχουν να κάνουν με τη διαχείριση της κρίσης του συστήματος, κι όχι γιατί Εαφνικά κυριάρχησαν οι «κερδοσκόποι» επί των «έντιμων» καπιταλιστών. Πέρα από τη λειτουργία των οικονομικών νόμων του συστήματος, υπάρχει η σκληρή δημοσιονομική πολιτική των κρατών (που φορτώνει τα εμπορεύματα με φόρους) και η εγκατάλειψη κάθε παρεμβατικής πολιτικής, όπως αυτές με τις οποίες πριν κάμποσες δεκαετίες οι κυβερνήσεις προσπαθούσαν να ασκήσουν κοινωνική πολιτική.

Τι μένει στον εργαζόμενο; Αυτό που κανένας από τους απατεώνες της αστικής πολιτικής δεν του λέει: ο αγώνας για το μεροκάματο. Δεν είναι τυχαίο που ο εργατικός μισθός είναι η μόνη τιμή που τίθεται σε διατίμποση. Είτε με κρατικές αποφάσεις (δημόσιοι υπάλληλοι, συνταξιούχοι) είτε με ξεπουληματικές συλλογικές συμβάσεις, σαν αυτή που έσπευσε να υπογράψει η ΓΣΕΕ, πριν οι εργαζόμενοι συνειδητοποιήσουν το νέο κύμα ακρίβειας που έρχεται. Δεν είναι τυχαίο ότι σε όλους τους τόνους επαναλαμβάνεται και πάλι η χυδαία αντιεπιστημονική θεωρία του «φαύλου κύκλου μισθών-τιμών», που καλεί τους εργαζόμενους σε «αυτοσυγκράτηση», επισείοντας το μπαμπούλα μεγαλύτερης ακρίβειας.

Η άνοδος των τιμών θα συνεχιστεί απρόσκοπτα. Αν οι εργαζόμενοι δεν κερδίσουν αυξήσεις στους μισθούς, θα είναι αυτοί που θα πληρώσουν όλο το κόστος της κοίσης του καπιταλισμού.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ «Ωχ, τι έγινε ρε παιδιά Κατάληψη;»

Για μερικά δέκατα στην Ελλάς

■ Δουλεμπορική αλυσίδα

«Δεν είναι μόνο το πώς έρχονται, πώς τους εκμεταλλεύονται οι δουλέμποροι και πώς αντιμετωπίζονται από τις κρατικές υπηρεσίες. Σοκάρει εξίσου και η μέχρις εξαδιλίωσεως εκμετάλλευσή τους όταν δουλεύουν», έγραφαν στο κύριο άρθρο τους τα «Νέα», στις 22 Απρίλη, αναφερόμενοι στους σύγχρονους δούλους της Ηλείας [και όχι μόνο]. Σωστές είναι οι επισημάνσεις, αλλά τόση υποκρισία πια δεν αντέχεται. Επερπει να ξεσκωδούν οι μετανάστες των φραουλοχώραφων, να ζητήσουν αύξηση στο μεροκάματο και να πέσουν πάνω τους οι πληρωμένοι μπράβοι των αγροτών-καπιταλιστών, για να «ανακλύψετε» την υπερεκμετάλλευση; Τίποτα δεν είδατε, τίποτα δεν ακούσατε μέχρι τώρα; Οσο για τους δουλέμπορους και τις κρατικές υπηρεσίες, δε μπορεί να μην καταλαβαίνετε ότι η δράση αυτών των κρίκων είναι η προϋπόθεση για να μετατραπούν οι μετανάστες σε δούλους. Εκείνος που έρχεται κυνηγημένος, που προσκυνά το δουλέμπορο σαν σωτήρα του κι ύστερα είναι μονίμως κυνηγημένος από τις κρατικές αρχές, εκείνος ο εργάτης δηλαδή που δε διαδέτει ούτε την τυπική ελευθερία να διαπραγματευθεί την πώληση της εργατικής του δύναμης, μετατρέπεται αναγκαστικά σε δούλο. Χωρίς τις δυο πρώτες προϋποδέσεις [κρατική καταστολή και κυκλώματα λαδρομετανάστευσης] δε δα είχαν τη δυνατότητα υποδούλωσης των μεταναστών οι σύγχρονοι δουλοκτήτες-καπιταλιστές.

■ Εθνικιστική σύγκλιση

Πατριωτικά εύσημα στον Περισσό αποδίδει η καρατζαφέρειος φυλλάδα «Αλφα ένα», σημειώνοντας: «Με το ΚΚΕ έχουμε συγκλίνουσες θέσεις σε πολλά κοινωνικά δέματα... Άλλωστε και το ΚΚΕ κάνει βήματα στη θεωρία θάνατού μας, καθηγετώντας

■ Ο κύριος Τίποτα

Είναι σίγουρο, ότι οι περισσότεροι δε μπήκαν στον κόπο να διαβάσουν την εκτενή συνέντευξη του Α. Τσίρα στους «Σκούλιγκανς» (άλλη μια τσογλανοπαρέα, που έκανε το χαβαλέ επάγγελμα, της έκαπε και έκτοτε κονομάει με τον επιτδευμένο χαβαλέ). Οσοι τη διάβασαν για να τη σχολιάσουν, έμειναν στα πιασάρικα: έχω βρεθεί σε παρέες που πίνουν χασίς, έκανα σκονάκια στο σχολείο, έκλεψα παγωτό από τον περιπέρα, έβαλα βύσμα στο στρατό κι άλλα παρόμοια, εντελώς ασήμαντα από πολιτική άποψη. Εμείς, όμως, εντοπίσαμε κάπι ιδιαίτερα σημαντικό πολιτικά. Τον αδίστακτο τυχοδιωκτικό λαϊκισμό που χαρακτηρίζει το άτομο και την πολιτική που υπηρετεί. Κάθε φορά που αυτοί που του έπαιρναν τη συνέντευξη διαφωνούσαν με κάπι που εξέφραζε και επέμεναν στη διαφωνία τους, στο τέλος συμφωνούσε μαζί τους (για παράδειγμα στην άποψη που εξέφρασε για το Μάο ή για τις προσωπικές σχέσεις μεταξύ των πολιτικών). Ως προς αυτό, μόνο με έναν άλλο αστό πολιτικό ταυτίζεται ο Τσίρας. Με τον Αθραμόπουλο. Οι πολιτικές τους δέσεις υποτάσσονται στις ανάγκες της εικόνας, του πολιτικού ίματζ. Γ' αυτό και δεν έχει σημασία αν έχει προσλάβει επαγγελματία ίματζ μέκερ. Και ο ίδιος και ο πρήγμας των ροζ γιάπτηδων που τον περιβάλλει, μ' αυτό ασχολούνται. Γ' αυτό και είναι έτοιμος σε χρόνο dt να εγκαταλείψει μια άποψη, αν αυτό θοηδάει την εικόνα που του φιλοτεχνεί ο συνομιλητής του.

είναι αστική-
εδνικιστική, γαλάζια με μαύρους κόκκους.

■ Συστημικά διαπιστευτήρια

Ακόμα και ο σφραδότερος αριστερός ανίπι-
παλος του Περισσού [περιπτό να πούμε ότι
ανήκουμε σ' αυτούς] δε φανταζόταν το βαθ-
μό εθνικιστικού παροξυσμού που θα έφτα-
νε αυτό το κόμμα. Οχι μόνο λόγω του ρε-
φορμισμού του, που επιβάλλει κάποιες απο-
στάσεις από την κυρίαρχη εθνικιστική γραμ-
μή, αλλά και για συγκεκριμένους ιστορι-
κούς λόγους. Ο Περισσός καπηλεύεται την
ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος και,
όπως είναι γνωστό, αυτή η ιστορία, είχε
ανοιχτό μέτωπο σε τον εθνικισμό

ανοχή το μετώπιο με τον εσνικόμεο.
Το ΚΚΕ αντιτάχτηκε στη «μεγάλη ιδέα»
και οι κομμουνιστές του μεσοπόλεμου το
πλήρωσαν ακριβά αυτό, με διώξεις, βασα-
νιστήρια, φυλακίσεις, εξορίες. Το ΚΚΕ τή-
ρησε τη διεθνιστική γραμμή της Γ' Διεδ-
νούς στο Μακεδονικό, έδωσε μάχες γι' αυ-
τό και οι κομμουνιστές το πλήρωσαν ακρι-

βά. Το ΚΚΕ υπερασπίστηκε, από το μεσοπόλεμο ακόμα, τα δικαιώματα των Μακεδόνων [Σλαβομακεδόνων], δέδηκε μαζί τους, απέκτησε ιδιαίτερη επιρροή στις περιοχές όπου αυτοί ζούσαν, χτυπήθηκε με τους κάθε λογής εδνικισμούς [ελληνικό, βουλγαρικό, μακεδονικό, σερβικό]. Το ΚΚΕ κάλεσε τους Μακεδόνες στους απελευθερωτικούς αγώνες του 1941-45 και του 1946-49. Δεκάδες χιλιάδες ήταν οι μακεδόνες πολιτικοί πρόσφυγες, οργανωμένοι στο ΚΚΕ και στις μετωπικές του οργανώσεις. Εκατοντάδες σελίδες έχουν γραφεί στα κομματικά κείμενα για το μακεδονικό ζήτημα και τους Σλαβομακεδόνες.

Θα περίμενε κανείς, λοιπόν, ότι το κόμμα που εξακολουθεί να φέρει τον τίτλο εκείνου του διεθνιστικού ΚΚΕ, δα ήταν κάπως προσεκτικό σήμερα. Θα κρατούσε κάποιες αποστάσεις από τον κυρίαρχο εδνικισμό. Οχι μόνο δεν το βλέπουμε, όμως, αλλά αντίδετα βλέπουμε τον Περισσό να έχει μετατραπεί σε σημαιοφόρο του ελληνικού εδνικισμού, κρατώντας ψηλά τη σημαία, μαζί με τον Ψωμιάδη και τον Καρατζαφέρη. Είναι τα στελέχη του Περισσού που όπου δρεδούν κι όπου σταδιούν επαναλαμβάνουν σαν χαλασμένα γραμμόφωνα «δεν υπάρχει μακεδονικό έδνος, δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα». Είναι κι αυτό μια πρόσδετη απόδειξη, ότι αυτό το κόμμα δεν έχει καμιά σχέση με την κομμουνιστική διεθνιστική παράδοση.

■ Προπαγάνδα

Πριν ακόμη ο Καραμανλής αναχωρήσει για τη Μόσχα, ο Ρουσόπουλος είχε φροντίσει να ετοιμάσει το έδαφος για μια ακόμη μεγάλη εδνική νίκη. Τα καλοταϊσμένα παπαγαλάκια πήραν εντόλη να γράφουν και να δαναγράφουν, ότι ο Πούτιν δα κάνει δήλωση με την οποία δα δέχεται τις ελληνικές δέσεις στο «Μακεδονικό». Με το που έφτασε ο Καραμανλής στη Μόσχα, τα παπαγαλάκια άρχισαν να μεταφέρουν τις «αυτοκρατικές» που (υποτίθεται όπι) έκαναν ρώσοι επίσημοι στις ιδιωτικές συναναστροφές τους, για το «ολέδριο λάδος» της περιόδου Γιέλτσιν. Βάλθηκαν να μας πείσουν πως όλα τα στελέχη της διοίκησης Πούτιν ήταν έτοιμα να κόψουν τις φλέβες τους. Ηρδε, λοιπόν, η ώρα να γίνει η προσυμφωνημένη δήλωση Πούτιν. Εγίνε η στημένη ερώτηση και δόθηκε η απάντηση από τον βλόσσυρο τάρο του Κρεμλίνου: η Ρωσία δ' αναγνωρίσει τη Μακεδονία με όποιο όνομα αυτή η χώρα συμφωνήσει με την Ελλάδα. Κι αν δε συμφωνήσει; Φυσικά, δα εξακολουθήσει να την αναγνωρίζει ως Μακεδονία, όπως άλλωστε την αποκάλεσε κάμποσες φορές ο Πούτιν, μέχρι να τελειώσει τη δήλωσή του. Τα παπαγαλάκια, όμως, τη δουλειά τους. Άλλωστε, οι επαγγελματίες της προπαγάνδας ξέρουν πως ελάχιστο δα προσέξουν τις δηλώσεις Πούτιν στα ρωσικά δα προστρέξουν στην πλήρη μετάφρασή τους

■ Μαλλιά κουβάρια

Παλιά τους τέχνη κόσκινο εκεί στο ΣΥΝ. Μαλλιά-κουβάρια έχουν γίνει και πάλι, παρά την άνδιση των γκαλοπισίων ποσοστών. Οι «ανανεωτικοί», αλλά και μερίδα του «αριστερού ρεύματος» δέλουν να κάψουν τη φόρα του δίσμου Αλαβάνου-Τσίπρα, πριν αυτό εγκαθιδρύσει προσωπική εξουσία στο κόμμα. Ετοι, αντιδρούν στην ίδρυση Γραμματείας Πολιτικού Σχεδιασμού, που προτείνει ο Τσίπρας, προκειμένου να συγκεντρώσει την εξουσία στα χέρια ενός μικρού τμήματος εμπίστων στελεχών. Κι επειδή στο ΣΥΝ έχουν μάθει να ιδεολογικοποιούν πάντοτε τη διαμάχη για την κομματική εξουσία, οι «ανανεωτικοί» επιδίδονται σε μια συστηματική αποδόμηση του αριστερού βερμπολισμού που χρησιμοποιεί ο Τσίπρας. Για παράδειγμα, ο Χατζησωκράτης επιχειρηματολογεί στην «Αυγή» υπέρ του Μάστριχτ, δυμίζει ότι ο ΣΥΝ «ψήφισε κριτικά ΥΠΕΡ», σημειώνει ότι «μια αισχυντήλη άρνηση της τότε θέσης μας κινδυνεύει να μας οδηγήσει σε λάθος ουσίας» και καλεί σε «συνεχή αγώνα για τη δεσμική συγκρότηση και ολοκλήρωση της ΕΕ». Χτυπώντας σε άλλο μέτωπο ο Παπαγιαννάκης χαρακτηρίζει «αστεία πράγματα» την άποψη ότι οι πλειοψηφίες των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ είναι «πουλημένες και εξαγορασμένες» και καρφώνει ευδέως τον Τσίπρα, χαρακτηρίζοντας τη συλλογική σύμβαση που υπέγραψε η ΓΣΕΕ απλώς «λίγο άψυχη», χωρίς να παραλείψει να σημειώσει ότι «ακούει αναλυτές να λένε ότι με τα δεδομένα της οικονομίας δεν ήταν πολύ κακή! Αν δεν τα βρουν γρήγορα, αν ο καυγάς ανάψει περισσότερο, δα χόμε πολύ γέλιο, καθώς τα ποσοστά τους στα γκάλοπ δ' ακολουθήσουν την ίδια θεαματική μεταβολή, αλλά με αντίδετη φορά.

■ Αυτό θα πει η ενδιαφέροντας

29 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είχαν καταδέσει επερώτηση για την ακρίβεια. Οταν ήρθε η ώρα της συζήτησης (την περασμένη Δευτέρα), ούτε το ένα τρίτο απ' αυτούς δεν παρέστη. 20 συνολικά βαριεστήμενοι βουλευτές άκουσαν έναν εξίσου βαριεστήμενο υφουργό να δίνει τετριμένες απαντήσεις. Βλέπετε, ανάμεσα στα επιτελεία των κομμάτων είχε συμφωνηθεί η συγκεκριμένη επερώτηση να περάσει στο ντούκο, διότι ο Γιωργάκης δεν είχε αναρρώσει ακόμα για να μπορεί να πάρει μέρος στο σόου. Γιατί σόου είναι τα όσα διαδραματίζονται στη Βουλή και ο λαός αντιμετωπίζεται ως τσούρμο τηλεδεστών.

■ Ο «αδιάφθορος» Αβραμόπουλος και τα σκάνδαλά του

Οι μάσκες έπεσαν

Ενώ το δημόσιο σύστημα Υγείας συνεχώς υποβαθμίζεται, ο υπουργός Υγείας Δ. Αβραμόπουλος υπέγραψε Απόφαση με την οποία ενισχύει σημαντικά τον ιδιωτικό τομέα υγείας ως προς τη χορήγηση αδειών μηχανημάτων ακτινοβολίας υψηλής τεχνολογίας. Η απόφαση-κουρελόχαρτο, εκτός του ότι δίνει σημαντικές αβάντες στον ιδιωτικό τομέα, δεν περιέχει επιστημονικά κριτήρια, αφήνει ασφένεις για παρεμπνήσεις και είναι άκυρη. Γ' αυτό και προσπάθησε να κάψει την αντίσταση των υπηρεσιακών παραγόντων που παρουσίασαν διαφορετικές εισηγήσεις. Στο τέλος, μετακίνησε τον τηματάρχη Δ. Χριστοφίδη ο οποίος συνέχισε να εκφράζει τις αντιρρήσεις του. Οι νόμοι γίνονται πατασθούρες όταν είναι λειτουργικές δραστηριότητες της επιτροπής ιοντίζουσαν ακτινοβολίων από την Εκτελεστική Επιτροπή του ΚΕΣΥ, της οποίας πρόεδρος είναι η γραμμή απεριορίστως, εκ πλαγίου δε ως και τέταρτου βαθμού, με κάποιον από τους ενδιάφερούντος, γ) έχουν ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τους ενδιάφερούντος...

Η απόφαση υπογράφηκε κυρίως για να χορηγηθούν επιπλέον άδειες τομογράφων εκπομπής ποζιτρόνιων (PET CT) στον ιδιωτικό τομέα αλλά και αξονικών υψηλής τεχνολογίας. Εδώ, πέραν του πληθυσματικού κριτηρίου (ένα PET CT ανά 750.000 κατοίκους για τους ιδιώτες) δεν υπάρχει ο Δημοσιοπαλληλικός Κώδικας ούτε τίποτε. Διαφωνείς και υπερασπίζονται το δημόσιο συμφέρον; Μετακίνεσαν. Οι μάσκες έπεσαν.

Το πιο προκλητικό, όμως,

κριτηρίων καθιστούν την απόφαση κουρελόχαρτο. Επιπλέον, τίθεται μια προϋπόθεση που δεν υπάρχει στην ιοντίζουσα νομοθεσία. Οτι «η επιτροπή ιοντίζουσαν ακτινοβολίων διατυπώνει τη σύμφωνη γνώμη της, με βάση τόσο τη γνωμοδότηση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΣΥ, εφόσον αυτή έχει γίνει δεκτή από τον Υπουργό Υγείας κλπ». Τι καταλαβαίνει ο καθένας απ' ωτό; Οταν γίνει δεκτή από τον υπουργό μια γνωμοδότηση του ΚΕΣΥ, τότε τι σύμφωνη γνώμη θα εκφράσει μετά την πρότασης εφόσον: α) η ικανοποίηση προσωπικού συμφέροντός τους συνέδεται με την έκβαση της υπόθεσης, β) είναι σύζυγοι ή συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας, κατ' ευθεία μεριμνή απεριορίστως, εκ πλαγίου δε ως και τέταρτου βαθμού, με κάποιον από τους ενδιάφερούντος, γ) έχουν ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τους ενδιάφερούντος...

III) Σύμφωνα με την αρχή της αμεροληψίας των διοικητικών οργάνων, που αποτελεί ειδικότερη έκφραση της γενικής αρχής του κράτους δικαίου και κατοχυρώνεται από τις ανωτέρω διατάξεις, τα μονομελή ή συλλογικά όργανα της διοικήσεως πρέπει να παρέχουν τα εχέγγυα αμερόληπτης κρίσεως, ώστε να δημιουργείται στον διοικούμενο η πεποιθηση του αδιάβλητου της πράξεως, που εκδύονται (Ε. Σπλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2000, παρ. 128, σελ. 142-143, Τάχος, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, σελ. 326-329). Γίνεται δε παγίως δεκτό, ότι, πλην εναντίας ειδικής ρυθμίσεως, η αμεροληψία των οργάνων της διοικήσεως μπορεί να τεθεί σε αμφισβήτηση, όχι μόνον όταν υπάρχει πρακτικό συμφέρον για την έκβαση της υπόθεσεως, ή ιδιαίτερος δεσμός ή ιδιάζουσα σχέση ή οξεία αντίθετη από έχθρα προς τα πρόσωπα, που αφορά η ενέργεια, αλλά και γενικότερα στην εποικούμενη οικονομία.

Σύμφωνα με Πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου της παραπάνω Ανώνυμης Εταιρίας, αποφασίστηκε η παροχή πληρεξουσίου προς τον Κυριακό Στριγγάρη, που είναι Πρόεδρος και Διευθύνουσα Σύμβουλος, και τον υιό του Αργύρη Στριγγάρη!

Σύμφωνα με Πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου της παραπάνω Ανώνυμης Εταιρίας, αποφασίστηκε η παροχή πληρεξουσίου προς τον Κυριακό Στριγγάρη να εκπροσωπεί και να δεσμεύει την εταιρία κατά τα λεπτομερώς οριζόμενα στο πρακτικό. Η εν λόγω εταιρία έχει λάβει ειδική άδεια εργαστηρίου ακτινοβολίων. Εδώ δη

Απατηλή προπαγάνδα

Ουπουργός Γεωργίας ξαναχτύπησε στις 29 Απρίλη, με ανακοίνωση του γραφείου Τύπου για την απόρριψη των ακατάλληλων για κατανάλωση εισαγόμενων προϊόντων φυτικής και ζωϊκής προέλευσης. Λέμε ότι ξαναχτύπησε, γιατί ο Α. Κοντός έχει ιδρύσει, άτυπα, από της αρχές της υπουργίας του, το 2004, το περιβόλτο Γραφείο Ελέγχου Εισαγόμενων Προϊόντων από Τρίτες Χώρες, που το νομιμοποίησε τον Οκτώβρη του 2005 με το άρθρο 5 του νόμου 3399/2005. Το Γραφείο αυτό βγάζει τμηματικές ανακοινώσεις και μία συγκεντρωτική στο τέλος της χρονιάς, στις οποίες αναφέρει τις ποσότητες των απορριφέντων, ως ακατάλληλων για κατανάλωση, προϊόντων φυτικής και ζωϊκής προέλευσης. Το 2007 έβγαλε τέσσερις ανακοινώσεις (2/4/2007, 16/5/2007, 3/10/2007, και 15/11/2007) και μία συγκεντρωτική στις 27 Δεκέμβρη.

Φέτος, ο Α. Κοντός έβγαλε την 1η ανακοίνωση στις 29 Απρίλη. Πιθανό να έπαιξε ρόλο, ότι το Πάσχα φέτος έπεσε αργότερα από πέρυσι. Το Γραφείο αυτό μπορεί να νομιμοποιήσε με το νόμο 3399/2005, δεν παύει όμως να είναι παράνομο σύμφωνα με το πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο. Το σπουδαιότερο, όμως, πρόβλημα είναι ότι το Γραφείο αυτό, που έχει 2-3 άτομα, δε συμβάλλει ούτε στο ελάχιστο στο έργο που έχουν να προσφέρουν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί. Σε πολλές συνοριακές περιοχές της Ελλάδας, που είναι σύνορα και της ΕΕ, είναι εγκατεστημένοι Συνοριακοί Σταθμοί Ύγειονομικού Κτηνιατρικού Ελέγχου (ΣΥΚΕ), στους οποίους πρέπει να γίνονται έλεγχοι στα εισαγόμενα από τρίτες χώρες προϊόντα ζωϊκής προέλευσης. Ουσιαστικοί έλεγχοι γίνονται μόνο στο ΣΥΚΕ Πειραιά. Αυτή όμως την αλήθεια την κρύβει ο Α. Κοντός, παρουσιάζοντας ως ειδιλλιακή την κατάσταση των ελεγκτικών μηχανισμών. Σ' αυτή την ανακοίνωση ο Α. Κοντός κατέληγε ως εξής: «Οι έλεγχοι στα σημεία εισόδου-εκτελωνισμού της χώρας όσο και στο εσωτερικό αυτής συνεχίζονται με εντατικότερους ρυθμούς, και σε συνδυασμό με την συντονισμένη προσπάθεια των υπηρεσιών αποφέρουν σημαντικά αποτελέσματα. Συνεχίζουμε προς αυτή την κατεύθυνση, προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα ελληνοποίησης προϊόντων και παραπλάνησης των καταναλωτών, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα και η υγιεινή των διακινούμενων αγροτικών προϊόντων και να τονωθεί το εισόδημα του Ελλήνα αγρότη».

Η τοπθέτηση αυτή προκαλεί στους γεωτεχνικούς του υπουργείου Γεωργίας αγανάκτηση, γιατί γνωρίζουν πολύ καλά ότι οι πολιτικές ηγεσίες των δύο συναρμόδιων υπουργείων, Εσωτερικών και Γεωργίας, όχι μόνο δε θέλουν να γίνονται ουσιαστικοί έλεγχοι, αλλά και επιτίθενται ενάντια σε κείνους τους γεωτεχνικούς που τολμούν να κάνουν ουσιαστικούς έλεγχους (όπως έγινε στην περίπτωση της κτηνιάτρου Γ. Δαυίδ, για την οποία έχουμε γράψει κατ' επανάληψη), με σκοπό να τους εξοντώσουν ήθικά και σωματικά και να τους εξανομάσουν είτε να παραιτηθούν από την υπηρεσία είτε να τους κάνουν τα χατίρια χωρίς διαμαρτυρίες.

Ο Νομάρχης Καβάλας κήρυξε τον πόλεμο στην κτηνίατρο Γεωργία Δαυίδ, γιατί ως αρμόδια τμηματάρχης της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας απαιτούσε την εφαρμογή της ελληνικής και κοινοτικής νομοθεσίας απ' όλους τους καπιταλιστές-ιδιοκτήτες σφραγίδων, καταστημάτων αλιευτικών προϊόντων κ.λπ. Μετά από δύο χρόνια δικαστικών αγώνων, ταλαιπωριών και ψυχικής οδύνης, η κτηνίατρος κατάφερε δικαστικά να βγάλει παράνομη τη μετάθεση και ο νομάρχης γ' αυτή την παράνομη απόφασή του (και όχι μόνο) παραπέμπεται τον Οκτώβρη του 2008 στο Εφετείο Κομοτηνής ως κατηγορούμενος για παράβαση καθήκοντος και για συμμετοχή σε παράβαση καθήκοντος. Ομως, τόσο ο Π. Παυλόπουλος όσο και ο Α. Κοντός δηλώνουν με θραύστητα, ότι δε μπορούν να παρέμβουν στο νομάρχη Καβάλας, λόγω αναρμοδιότητας. Αυτό είναι μεγάλο ψέμα. Θέλουν να καλύψουν το γεγονός ότι με τη στάση τους αυτή επιδιώκουν να στείλουν τρομοκρατικό μήνυμα στους έντιμους γεωτεχνικούς που αιφηρούν τις κυβερνητικές πλέσεις και εκβιασμούς και κάνουν σωστά τη δουλειά τους.

Ο Α. Κοντός αφήνει τους υπηρεσιακούς παράγοντες του ΣΥΚΕ Πειραιά να κάνουν σωστά τη δουλειά τους, γιατί μόνο έτσι μπορεί να κάνει το προπαγανδιστικό του «κομμάτι», ότι δήθεν γίνονται ουσιαστικοί έλεγχοι στην τροφική και ζωτροφική αλυσίδα.

Υπουργική ξεφτίλα

Στις 24 Απρίλη, ο αρμόδιος Γεωργίας Κ. Κιλτίδης μας ενημέρωνε με δελτίο Τύπου, ότι συναντήθηκε προσωπικά στις Βρυξέλλες με την αναπληρώτρια γενική διευθύντρια της Γενικής Διεύθυνσης Υγείας και Προστασίας Καταναλωτή (ΓΔΥΠΚ) Π. Τεστόρι και ότι στην πολύωρη συνάντηση (στην οποία πήραν μέρος και Ελλήνες υπηρεσιακοί παράγοντες) αποφασίστηκε «να υπάρξει κατάθεση πρότασης από την ελληνική πλευρά για την δημόσια υγεία και στο πλαίσιο αυτό να διαμορφωθεί σχέδιο δράσης που θα εφαρμοστεί σταδιακά με κύρια σημεία τον εκσυγχρονισμό των σφραγίδων, την επεξεργασία αδρανοποίηση των ζωικών υποπροϊόντων με το σύστημα retiring...».

Καταρχάς, πρέπει να επισημάνουμε ότι είναι μεγάλη ξεφτίλα για έναν υπουργό χώρας-μέλους της ΕΕ και μάλιστα του γκρουπ της Ευρωζώνης να απολογείται σ' ένα δευτεροκλαστό παράγοντα των υπηρεσιών της Κομισιόν. Γιατί άραγε δεν πήγε ο Α. Κοντός γιατί

τους Κομισάριους και υποσχόμενος (αυτό κάνει από το φθινόπωρο του 2005), ότι θα εφαρμόσει σταδιακά ένα σχέδιο εκσυγχρονισμού των σφραγίδων και επεξεργασίας των ζωικών υποπροϊόντων. Ο Κ. Κιλτίδης δέχτηκε τελικά να πάει και να προσκυνήσει τη δευτεροκλαστή υπηρεσιακή παράγοντα, όπως φαίνεται, για να «εξασφαλίσει» τη συναρμοδίση της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας (ΔΚΔΥ), η οποία είναι η μία από τις τέσσερις Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής.

Γιατί οι Κομισάριοι «πάνε κωλοφέραντζο» την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας; Γιατί το Σεπτέμβρη του 2005 είχε επισκεφθεί την Ελλάδα κλιμάκιο της ΓΔΥΠΚ και είχε διαπιστώσει ότι είναι άθλια η κατάσταση που επικρατεί στα ελληνικά σφραγίδων, στα οποία, ενώ παράγονται 260.000 τόνοι ζωικών υποπροϊόντων (εκ των οποίων οι 130.000 τόνοι είναι

υλικά που απογορεύεται η επεξεργασία τους και η είσοδος τους στην ζωτροφική αλυσίδα), οι ελληνικές αρχές δήλωσαν, χωρίς να μπορούν και να το αποδείξουν, ότι επεξεργάστηκαν μόνο 68.000 τόνους. Ακόμη, δε μπόρεσαν να αποδείξουν ότι όλοι αυτοί οι τόνοι ή ένα μέρος τους, που κατά δήλωσή τους επεξεργάστηκαν, δεν πήγαν στη ζωτροφική αλυσίδα. Ενώ από τότε πέρασαν 31 μήνες, ελάχιστα έγιναν, ενώ στις 10 Δεκέμβρη του 2007 ο Α. Κοντός στη Διεύθυνση Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας (ΔΚΔΥ), η οποία είναι η μία από τις τέσσερις Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής.

κα που το μοναδικό του πρόσον ήταν και είναι να λέει «γενε» στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας.

Ο Α. Κατζηλάκης δεν κυνηγήθηκε μόνο γιατί αμφισβήτησε τις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας στην τοποθέτηση των προϊστάμενων της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Πειραιάλλοντος και στη Γενική Διεύθυνση Ερευνας και Γεωργικών Εφαρμογών. Κυνηγήθηκε γιατί αντιστάθηκε στις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας να προχωρήσει στη νομιμοποίηση των δικαιούχων ηπειροχήρων της Α. Κατζηλάκη και να τονεί να λέει «γενε» στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας στην τοποθέτηση των προϊστάμενων της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Πειραιάλλοντος και στη Γενική Διεύθυνση Ερευνας και Γεωργικών Εφαρμογών. Κυνηγήθηκε γιατί αντιστάθηκε στις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας να προχωρήσει στη νομιμοποίηση των δικαιούχων ηπειροχήρων της Α. Κατζηλάκη και να τονεί να λέει «γενε» στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας στην τοποθέτηση των προϊστάμενων της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Πειραιάλλοντος και στη Γενική Διεύθυνση Ερευνας και Γεωργικών Εφαρμογών. Κυνηγήθηκε γιατί αντιστάθηκε στις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας να προχωρήσει στη νομιμοποίηση των δικαιούχων ηπειροχήρων της Α. Κατζηλάκη και να τονεί να λέει «γενε» στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας στην τοποθέτηση των προϊστάμενων της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Πειραιάλλοντος και στη Γενική Διεύθυνση Ερευνας και Γεωργικών Εφαρμογών. Κυνηγήθηκε γιατί αντιστάθηκε στις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας να προχωρήσει στη νομιμοποίηση των δικαιούχων ηπειροχήρων της Α. Κατζηλάκη και να τονεί να λέει «γενε» στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας στην τοποθέτηση των προϊστάμενων της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Πειραιάλλοντος και στη Γενική Διεύθυνση Ερευνας και Γεωργικών Εφαρμογών. Κυνηγήθηκε γιατί αντιστάθηκε στις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας να προχωρήσει στη νομιμοποίηση των δικαιούχων ηπειροχήρων της Α. Κατζηλάκη και να τονεί να λέει «γενε» στ

Αυτό που σε δεκάδες χώρες εμφανίζεται με τη μορφή της πείνας και τροφοδοτεί λαϊκές εξεγέρσεις, σε μας εμφανίζεται με τη μορφή της ακριβειας και, δυστυχώς, δεν τροφοδοτεί ούτε απεργίες. Τροφοδοτεί μόνο πολιτική σπέκουλα και ακτιβιστικά καραγκιοζλίκια. Πίσω από τις συνεχείς ανόδους των τιμών στα προϊόντα και της γεωργίας και της βιομηχανίας βρίσκεται η προσπάθεια του καπιταλισμού να διασχιστεί την κρίση του, φορτώνοντας τα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων.

Για την επισιτιστική κρίση που μαστίζει ήδη περισσότερες από τριάντα χώρες και απλώνεται συνεχώς σε νέες δεν είναι υπεύθυνες οι κλιματικές αλλογές, αλλά η στροφή του χρηματιστικού κεφαλαίου στις αγορές τροφίμων. Μετά την κατάρρευση των χρηματιστηρίων οι χρηματιστές έπεσαν με τα μόυτρα στα χρηματιστήρια τροφίμων, μετατρέποντας ό, τι τρώγεται σε χρυσό ή πετρέλαιο. Ενος από τους αναλυτές της AgResource Co, εταιρίας συμβούλων που δραστηριοποιείται στο χρηματιστήριο γεωργικών προϊόντων του Σικάγο, περιγράφει ως εξής την κατάσταση των τελευταίων μηνών: «Στην αίθουσα συναλλαγών του Σικάγο συνήθως βλέπαμε φάρμερ και ιδιοκτήτες μεγάλων αποθηκών. Τώρα, βλέπουμε και μάνατζερ μεγάλων funds, που επιδιώκουν να αυξήσουν τα κέρδη τους, χρηματοποιώντας τα μελλοντικά συμβόλαια». Αγοράζουν συμβόλαια ακόμα και για το 2010! Ετσι, καθορίζουν εκ των προτέρων, πριν ακόμα αρχίσει η σπορά, τις τιμές, τις πιστήτες που θα παραχθούν, ακόμα και τις ημερομηνίες παράδοσης. Αγοράζουν μελλοντικά συμβόλαια σε χαμηλή τιμή, ποντάροντας στην αύξηση της τιμής και στο κέρδος.

Αγοράζουν και πωλούν συμβόλαια για τα πάντα: σιτηρά, ρύζι, εσπεριδοειδή, κρέας, εντόσθια, γάλα, ζωοτροφές.

Το αποτελέσμα είναι καταστροφικό. Ολόκληρες παραγωγικές σφαίρες στρέφονται εκεί που τα μελλοντικά συμβόλαια υπόσχονται ψηλότερες τιμές. Καλλιέργειες εγκαταλείπονται για να αναπτυχθούν άλλες (π.χ. βιοκαύσιμα). Εμπορεύματα κλειδώνονται σε αποθήκες, για να αυξηθεί η τιμή τους μέσω της τεχνητής ζήτησης. Ο μηχανισμός του μονοπώλιακου κοθορισμού των τιμών δε γνωρίζει όρους και όρια.

Την ώρα που ολόκληρες περιοχές του πλανήτη λιμοκτονούν, το χρηματιστικό κεφάλαιο, μερικοί μεγάλοι φάρμερ και τα μονοπώλια που δραστηριοποιούνται στον αγροτικό τομέα θησαυρίζουν. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Παγκόσμιας Τράπεζας, οι μεγαλύτερες εταιρίες τροφίμων καταγράφουν κέρδη ρεκόρ τους πρώτους μήνες του 2008. Η Monsanto υπερδιπλασίασε τα κέρδη της το τρίμηνο Δεκέμβρη-Φλεβάρη, σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2007! Η Cargill το ίδιο τρίμηνο αύξησε τα κέρδη της κατά 86%. Η Archer Daniels Midland κατά 42%. Η Mosaic Company είδε τα κέρδη της να αυξάνονται 12 φορές! Ενας μόνο διαχειριστής κερδοσκοπικού αμοιβαίου κεφάλαιου, ο Ζεν Πόλσον, κατάφερε να βγάλει 3,7 δισ. δολάρια «πταίζοντας» στο χρηματιστήριο τροφίμων του Σικάγο! Ενας άλλος, ο

Ντουάρι Αντερσον, «ψυρίστηκε» πριν διετίας ότι η πείνα θα είναι μια από τις πιο επικερδείς χρηματιστηριακές επενδύσεις και δημιουργήσει ένα στρατό ειδικευμένων υπαλλήλων, που γυρίζουν όλο τον κόσμο και ψάχνουν για ευκαιρίες κερδοσκοπίας. Σήμερα τον αποκαλούν «βασιλιά των εμπορευμάτων».

Όλα τούτα είναι νόμιμες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Προσθέστε το παιχνίδι που γίνεται με το πετρέλαιο, τον άλλο μεγάλο τομέα χρηματιστικής κερδοσκοπίας, και θα έχετε ένα σύντομο περίγραμμα της έκρηξης των τιμών, ιδιαίτερα στα τρόφιμα, νωπά και βιομηχανικά επεξεργασμένα (ευνόητο είναι πως τα βιομηχανικά επεξεργασμένα τρόφιμα εξαρτώνται από τις αγροτικές πρώτες ύλες και την ενέργεια).

Οπως βλέπουμε, δεν υπάρχει τίποτα το μυστικό σ' όλ' αυτά. Είναι σκέτος, πύρος καπιταλισμός. Η πείνα στον «τρίτο κόσμο» και η ακρίβεια που σαρώνει τον αναπτυγμένο καπιταλισμό είναι συνέπειες της λειτουργίας του συστήματος στη σημερινή του φάση. Τα τεράστια κέρδη που βγαίνουν από τη σπέκουλα στα χρηματιστήρια τροφίμων κάποιος πρέπει να τα πληρώσει. Κι αυτός ο κάποιος είναι ο πλατιές εργαζόμενες μάζες που αποτελούν τη μεγάλη κοταναλωτική δύναμη.

Ιδιος είναι ο μηχανισμός ανόδου των τιμών και στη χώρα μας. Κι ας μην έχουμε χρηματιστήριο τροφίμων του Σικάγο!

φίμων (αν και έχουμε και εδώ συμβόλαια προσαγοράς από τη μακρία της λαχαναγοράς και τις βιομηχανίες τροφίμων). Ολόκληρος ο καπιταλισμός σήμερα είναι μια ανοιχτή οικονομία. Η Ελλάδα, εκτός από ανοιχτή οικονομία, είναι και μέλος της ΕΕ. Η κοινοτική ΚΑΠ τη μετέτρεψε, εκτός των άλλων, σε εισαγωγέα αγροτικών προϊόντων, από εξαγωγέα που ήταν, με αποτελέσμα να εξαρτάται από τη διεθνή αγορά. Η αγροτική παραγωγή έχει μειωθεί.

Παλιότερα, το αστικό κράτος έπαιξε έναν οριακά ρυθμιστικό ρόλο στις τιμές των τροφίμων, προσπαθώντας να κρατήσει κάποιες ισορροπίες και να διατηρήσει την κοινωνική ειρήνη. Πλέον, αυτό απογρεύεται διά ροπάλου. Στο όνομα της ελευθερίας της αγοράς και του υγιούς ανταγωνισμού (!) έχει αλλάξει το νομικό πλαίσιο και το κράτος περιορίζεται στο ρόλο του παρατηρητή της αγοράς. Απλά, οι κυβερνήσεις πουλάνε διάφορα παραφαμύθια περί μέτρων, όπως κάνει τελευταία και η κυβέρνηση Καραμανλή με τα «μέτρα Φώλια» που «περιμένουμε να αποδώσουν». Τίποτα απολύτως δεν θα αποδώσει, πρώτο γιατί δεν υπάρχει καμία δυνατότητα ελέγχου και δεύτερο γιατί και να υπήρχε, τίποτα δε μπορεί να ανακοψεί την καταστροφική λειτουργία των οικονομικών νόμων του καπιταλισμού. Η μόνη άψυνα για τους εργαζόμενους είναι η αύξηση του μισθού εργασίας και γ' αυτή πρέπει να ογκωνιστούν.

Σοσιαλιστικά μέτρα ή μερική υποχώρηση;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

σω στις διεκδικήσεις του, προκειμένου να πετύχει συμβιβασμό με την εταιρία για να υπογραφεί η συλλογική σύμβαση. Αυτό δεν το λέμε για να κατηγορήσουμε το συνδικάτο (στο απόσταση δε μπορούμε να βγάλουμε ασφαλή συμπεράσματα για την τακτική που ακολούθησε), αλλά για να σημειώσουμε ότι οι αυξήσεις που δόθηκαν από την κυβέρνηση (53 bolivars δηλαδή 24.65 δολάρια την ημέρα, με τα πρώτα 33 όμεσα και τα επόμενα 20 σε δύο δόσεις μέχρι το 2009) ήταν μόλις τα 2/3 της αρχικής διεκδίκησης του συνδικάτου (80 bolivars), το οποίο αναγκάστηκε να μειώσει το αίγμα του δύο φορές κατά τη διάρκεια του αγώνα. Η αύξηση που επιτεύχθηκε ήταν πιο κοντά στην τελευταία προσφορά της εταιρίας (που πρότεινε 44 bolivars αύξηση, δηλαδή αύξηση 100% στη ημερομίσθια που ίσχυαν), η οποία είχε επίσης αναγκαστεί να διπλασιάσει την αρχική της προσφορά, παρά στο αρχικό αίγμα των εργατών. Επειδή όμως το ημερομίσθιο των μόνιμων εργατών υπερδιπλασιάστηκε, η υπογραφή της νέας συλλογικής σύμβασης αποτελεί σήγουρα μία νίκη (παρά το γεγονός ότι ο πληθωρισμός αυξήθηκε κατά 30% το τελευταίο χρόνο). Μια νίκη όμως που αφορά μόλις το 30% των εργατών της Σιδόρ (καθώς από τους 13.600 εργάτες μόνο οι 4.000 είναι μόνιμοι), ενώ από τους 9.600 συμβασιούχους εργάτες μόνο οι 800 έγιναν μέλη του συνδικάτου, σύμφωνα με τη συμφωνία που επιτεύχθηκε, σε αντίθεση με τη διεκδίκηση του συνδικάτου να ενταχθούν στη συλλογική σύμβαση όλοι οι εργάτες (η κυβέρνηση δεσμεύτηκε να καταστρώσει σχέδιο ένταξης και των υπολοίπων, αλλά αυτό αποτελεί ακόμα υπόσχεση που αν σταματήσει ο αγώνας κανείς δεν εγκυάται ότι θα εφαρμοστεί).

Οσον αφορά στα υπόλοιπα αιτήματα των εργατών, φαίνεται να υιοθετήθηκαν οι διεκδικήσεις για τις υπερωρίες και τις πληρωμένες αδειες και το κράτος δεσμεύτηκε ότι θα διπλασιάσει τις συντάξεις (που ήταν κάτω του βασικού μισθού, δηλαδή των 286 δολαρίων το μήνα, πριν τον αυξήσει ο Τσάβες κατά 30% την Πρωτομαγιά) και ότι η εταιρία θα πληρώνει το 90% της περιθαλψης των συνταξιούχων και το 80% της περιθαλψης των ενεργών εργατών. Ομως, ακόμα και στα αιτήματα μεροκάματα η κυβέρνηση προτείνει να καλύψει 5.000 bolivars λιγότερα για κάθε εργάτη (δηλαδή πάνω από 100 μεροκάματα λιγότερα, σύμφωνα με το παλιό ημερομίσθιο) από αυτά που διεκδικούσαν οι εργάτες, γεγονός που οδήγησε το Γραμματέα του συνδικάτου, Νέριο Φουέντες, να δηλώσει ότι «ο αγώνας συνεχίζεται».

Κι αυτή λοιπόν η νίκη των εργατών δεν ήταν «πρωθηση του σοσιαλισμού» από την κυβέρνηση Τσάβες, αλλά μοιάζει περισσότερο με υποχώρηση στις διεκδικήσεις και το πολύμηνο αγώνα των εργατών και μάλιστα με μερική υποχώρηση. Ο Τσάβες δε θα μπορούσε να κάνει ολιώς, βλέποντας τους εργάτες αιμετακίνητους στην τελευταία πρόταση του συνδικάτου (στο δημοψήφισμα που είχε διεξαχθεί στις 3 Απριλίου, για το οποίο συμφωνήσουν στην τελευταία προσφορά της εταιρίας, οι 3.338 ψήφισαν κατά και μόλις 65 υπέρ!), ενώ είχαν αρχίσει να φουντώνουν οι επικριτικές φωνές ενάντια στον υπουργό Εργασίας (που λέγεται ότι ήταν και τροτσικότης!) ο οποίος τελικά αποτέλεσε μερική υποχώρηση.

Οσο για την «εθνικοποίηση», αυτή για την ώρα αποτελεί μια ακόμα εξαγορά μετοχών από την ιταλική Techint, η οποία καλείτ

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 1η συνεδρίαση Τετάρτη, 7.5.08

Τη διακοπή της συνεδρίασης για τις 21 Μάη αποφάσισε το Β' Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων, που δικάζει σε δεύτερο βαθμό τις δυο υποθέσεις του ΕΛΑ (πρωτοδίκιας είχαμε μια καταδικαστική και μια αθωατική απόφαση), λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας που αντιμετώπισε πριν μερικές μέρες ο Αρης Κωνσταντάκης, συνήγορος της Ειρ. Αθανασάκη. Ο συνήγορος υποβλήθηκε σε σοβαρή εγχείρηση και διανύει τις πρώτες μέρες της ανάρρωσής του. Είναι, λοιπόν, εξαιρετικά αμφιβόλο –για να μην πούμε βέβαιο– αν ο Α. Κωνσταντάκης θα είναι σε θέση να ασκήσει τα καθήκοντά του μετά από δύο εβδομάδες. Το πιθανότερο είναι ότι θα οδηγηθούμε σε νέα διακοπή. Αυτό παρατήρησε, απευθυνόμενος προς το δικαστήριο ο Χρ. Τσιγαρίδας, ζητώντας να εξαντλήσει τα χρονικά περιθώρια που έχει, γιατί η εγχείρηση στην οποία υποβλήθηκε ο συνήγορος είναι εξαιρετικά σοβαρή και απαιτείται μεγάλος χρόνος ανά-

ρωσης. Εμείς ευχόμαστε περαστικά στον Αρη Κωνσταντάκη και να γυρίσει σιδερένιος στην εργασία του.

Πριν την απόφαση της διακοπής, ο Ν. Δαμασκόπουλος συνήγορος του Κ. Αγαπίου, υπέβαλε αυτοτέλεσμα αίτημα η διακοπή της δίκης να γίνει για αίθουσα του Εφετείου, διότι δε υπάρχει κανένας λόγος να γίνεται η δίκη στον Κορυδαλλό, όταν δεν υπάρχει κανένας κρατούμενος. Η απόφαση για μεταφορά της δίκης στον Κορυδαλλό έχει μόνο συμβολικό χαρακτήρα και εξυπηρετεί πολιτικές σκοπιμότητες, είπε. Διευκρίνισε ότι αυτό που υποβάλλει είναι αυτοτελές αίτημα και αφορά μόνο τη διακοπή, ενώ θα επανέλθει με αίτημα αλλαγής του τόπου διεξαγωγής της δίκης. Η Μ. Δαλιάνη, συνήγορος υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα, δήλωσε ότι ο εντολέας της προτίθεται επίσης να υποβάλει αίτημα μεταφοράς της δίκης στο Εφετείο, με το ίδιο σκεπτικό, το οποίο ανέπτυξε. Ο Ι. Μυλωνάς, νέος συνήγορος του Κανά, δήλωσε ότι δεν υποβάλλει τώρα το αίτημα, διότι δεν εκπροσωπείται από συνήγορο η Αθανασάκη, και περιορίστηκε σε μια δήλωση, σύμφωνα με την οποία αν

το δικαστήριο συνεδριάσει στον Κορυδαλλό, αυτό θα επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διοδικασίας, διότι παραβιάζει την αρχή της δημοσιότητας της ποινικής δίκης.

Προσωπικά δεν με πολυαπασχολεί πού θα γίνει η δίκη –είπε ο Κ. Αγαπίου– αλλά αντιλαμβάνομαι τα προβλήματα των υπολογίσμων. Πρόκειται για ζήτημα συμβολικό, για ζήτημα καλλιέργειας εντυπώσεων από ορισμένους κύκλους. Ως παράδειγμα έφερε δημοσιεύματα των «Νέων» που μιλούσε για «δίκη του ΕΛΑ». Ο Α. Κανάς είπε πως οι κατασκευαστές της σκευωρίας αποφάσισαν να γίνει η δίκη στον Κορυδαλλό, για να δικαιολογήσουν τα λεφτά που πλήρωσε ο φορολογούμενος. Αυτή η δίκη-παραδία δεν αντέχει σε ακροστήριο, κατέληξε. Στη δήλωση, δήμως, που κατέθεσε στο δικαστήριο και διένειμε στους δημοσιογράφους, δεν παρέλειψε να ρίξει την πρώτη δόση της γνωστής και από την πάρουσία του στην προηγούμενη δίκη λάσπης. Το πλήρες κείμενο αυτής της γραπτής δήλωσης, που δεν την απήγγειλε ολόκληρη στο ακροστήριο, είναι το εξής: «Οι κατασκευαστές αυτής της μεγάλης

σκευωρίας θελουν η δίκη αυτή να γίνει εδώ, μέσα στις φυλακές Κορυδαλλού, ώστε από τη μια να δημιουργούν εντυπώσεις στον κόσμο και να δικαιολογήσουν τα λεφτά που καρπώθηκαν και τα εξόδα που έχουν πληρώσει μέχρι τώρα οι φορολογούμενοι, και από την άλλη –το πιο βασικό – είναι ότι μια τέτοια δίκη-παραδία, με κατασκευασμένους μάρτυρες και μελη του ΕΛΑ, δεν μπορεί να σταθεί ούτε μια μέρα σε κανονική αίθουσα δικαστηρίου, με ακροστήριο και δημοσιότητα. Στην αίθουσα του βόρειου τμήματος των Γυναικείων Φυλακών Κορυδαλλού, που θελουν να διεξαχθεί η δίκη αυτή, θα την παρακολουθούν μόνο οι φρουροί και οι πράκτορες».

Πριν αποσυρθεί για να αποφασίσει για τη διακοπή, το δικαστήριο κάλεσε τους μάρτυρες από τον κατάλογο. Αξιοσημείωτα είναι δυο γεγονότα. Πρώτο, ότι ο εισαγγελέας κάλεσε ως μάρτυρες και ορισμένους από τους μάρτυρες υπεράσπισης των δύο προηγούμενων δικών. Δεύτερο, ότι μέσω δικαιοστικής συνδρομής, κλήθηκαν ως μάρτυρες και οι Ολιβέτι και Μπέρτα Ντε Μαρσέλους. Μολονότι δεν υπήρχε αποδεικτικό

επιδοσης της κλήσης, υπήρχε στη δικογραφία απαντητική επιστολή του Ολιβέτι ότι δεν προτίθεται να προσέλθει και να καταθέσει ως μάρτυρας, ενώ στη Μπέρτα Ντε Μαρσέλους επιδόθηκε η κλήση και δεν υπήρχε απάντηση για το τι προτίθεται να κάνει. Στο βαθμό που δεν εμφανιστούν, μολονότι κλήθηκαν, οι δύο Ελβετοί, φερόμενοι ως συναγωνιστές του Κάρλος, που συνεργάστηκαν με τις διωκτικές αρχές και την περιβόητη Κάρλα Ντελ Πόντε, οι καταθέσεις τους στην προδικασία (στον Διώτη, που τους επισκέφτηκε στην Ελβετία) δε μπορούν να αναγνωστούν.

■ Δήλωση Τσιγαρίδα

Προσερχόμενος στο δικαστήριο ο Χρ. Τσιγαρίδας έκανε την εξής δήλωση:

«Η διεξαγωγή αυτής της δίκης στον Κορυδαλλό, αντί στο Εφετείο, είναι ένα πολιτικό σκάνδαλο. Αποσκοπεί να αποκλείσει το ακροστήριο, λόγω της θέσης και λόγω του φοβικού κλίματος που δημιουργούν η αστυνομοκρατία, ο έλεγχος των μηχανημάτων, η καταγραφή των ταυτοτήτων. Αποδεικνύει την εξάρτηση του καθεστώτος από τις επιθυμίες των Βορειοαμερικανών.

Επιδιώκω και σε αυτή τη δίκη να υπερασπίω τις επιλογές μου, να αναδείξω το πολιτικό περιεχόμενο της υπόθεσης, να βοηθήσω, όπως και στις δύο προηγούμενες δίκες, να καταρριφθεί το κατηγορητήριο σε βάρος των άλλων κατηγορούμενων, καθώς και οι σκοπιμότητες που αυτό εξυπηρετεί.

Στην επερχόμενη δίκη, οι συγκατηγορούμενοί μου και οι συνήγοροί τους πρέπει να αναδείξουν τον πολιτικό χαρακτήρα της υπόθεσης, γιατί μόνο έτσι θα υπάρξει αποτελεσματική αμφισβήτηση του κατηγορητηρίου και ενδυνάμωση των επιμέρους υπερασπιστικών γραμμάτων. Η δαιμονολογία, η διασπορά ψευδών, σπλατικών κατηγοριών ευνοούν αποκλειστικά το «αντιτρομοκρατικό» επιτελείο».

Φτηνιάρικες προβοκάτσιες φερεφώνων

Οποιος διάβαζε στα «Νέα» της 25.4.08 το «ρεπορτάζ» του Δ. Τζάθα για τη δίκη του ΕΛΑ, με τον τίτλο «δεν αντέχουν δίκη με ακροστήριο», πάθαινε την πλάκα του. Ο Χρ. Τσιγαρίδας, ο πρώτος από τους κατηγορούμενους, είχε εξαφανιστεί τελείως. Και από το «ρεπορτάζ» και από τη φωτογραφία που το συνόδευε, η οποία περιλάμβανε τους τρεις άλλους κατηγορούμενους.

Μας «πληροφορούσε» ο κ. Τζάθας ότι ο ορισμός του Κορυδαλλού ως χώρου διεξαγωγής της δίκης «δημιουργεί αντιδράσεις από την πλευρά των Κώστα Αγαπίου, Ειρήνης Αθανασά-

κή και Αγγελέτου Κανά», οι οποίοι επιμένουν ότι η εκδικαστήριος της υπόθεσής τους «πρέπει να γίνει κανονικά σε μία από τις αίθουσες του Εφετείου Αθηνών». Αρα –ουμέραινε όποιος το διάβαζε– ο Τσιγαρίδας είτε δεν έχει κάνει έφεση και δε συμμετέχει στη δίκη είτε δεν έχει καμιά αντίρρηση για τον Κορυδαλλό. Φτηνιάρικη προβοκάτσια από ένα δημοσιογραφίσκο που έχει μετατραπεί σε φερεφώνο των λασπολόγων.

Στη φτηνιάρικη αυτή προβοκάτσια αντέδρασαν οι συνήγοροι υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα, Μαρίνα Δαλιάνη και Άλεκα Ζορμπαλά, βάζοντας τα πράγματα

στη θέση τους με επιστολή που έστειλαν στα «Νέα». Η εφημερίδα δημοσίευσε το μεγαλύτερο μέρος της επιστολής στο φύλλο της 5.5.08, παραλείποντας μόνο τα αιχμηρά σημεία (έκανε την ανάγκη φιλοτιμία και κάλυψε το συντάκτη της). «Η παραλειψη της παραφύκρης αναφοράς στο πρόσωπο του Χρήστου Τσιγαρίδα –έγραφαν οι συνηγόροι – προκαλεί σύγχυση στο αναγνωστικό σας κοινό, δημιουργώντας τη λανθασμένη εντύπωση ότι είτε ο Χρ. Τσιγαρίδας –για κάποιους ανεξήγητους λόγους– δεν συμμετέχει, αν και καταδικασθείς πρωτοδίκως, στην επικείμενη δίκη, είτε ότι ως κάτια

και η επιστολή των συνηγόρων Τσιγαρίδα, λειτούργησε εντός των κανόνων της στοιχειώδους δεοντολογίας, γράφοντας: «Στο εδώλιο του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών θα ξανακαθήσουν οι Α. Κανάς, Κ. Αγαπίου και Ειρ. Αθανασάκη, οι οποίοι από την αρχή έχουν αρνηθεί οποιαδήποτε σχέση τους με την οργάνωση, και ο Χρ. Τσιγαρίδας, ο οποίος είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ». Γνωρίζοντας το άτομο, είμαστε σίγουροι ότι ο Τζάθας δεν κοκκίνησε από ντροπή. Το αισθήμα του είναι ξένο. Άλλωστε, ότι έκανε το έκανε εν πλήρει γνώσει, συνειδητά.

Αντίθετα, ο ή η συντάκτης που έγραψε τη λιτή ειδηση για την επικείμενη δίκη, στο φύλλο που δημοσιεύτηκε και η επιστολή των συνηγόρων Τσιγαρίδας, λειτούργησε εντός των κανόνων της στοιχειώδους δεοντολογίας, γράφοντας: «Στο εδώλιο του Πενταμελούς Εφετ

Πυκνώνει η προπαγάνδα για την αναγνώριση των ΚΕΣ

Το τελευταίο διάστημα έχουν πυκνώσει τα δημοσιεύματα στον Τύπο για την αναγνώριση των «πτυχίων» των Κέντρων Ελευθερων Σπουδών. Η προπαγάνδα μοιάζει να είναι κατευθυνόμενη, μιας και η σχετική νομοθετική ρύθμιση του υπουργείου Παιδείας, που θα ενσωματώνει στο ελληνικό δίκαιο την κοινοτική οδηγία 36/05, αναμένεται να είναι έτοιμη μέσα στο Μάιο.

Ολο το προηγούμενο διάστημα οι επιτελείς του υπουργείου ξελαρυγγίζονταν να μιας πείσουν ότι πρόκειται για μια απλή τακτοποίηση της αναρχης κατάστασης που υπάρχει στο χώρο των λεγόμενων κολεγίων, ενώ προσπαθούσαν να μιας αργίζουν και στο φιλότιμο, δηλώνοντας ότι νοιάζονται για τους 20.000 περίπου απόφοιτους αυτών των δομών, που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιό-

χρησης με πανεπιστήμια του εξωτερικού (τους οποίους βεβαίως προηγουμένως είχαν φροντίσει να πετάξουν εξω από τη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση, μέσω της καρμανιόλας των πανελλήνιων εξετάσεων και στη συνέχεια να τους παραδώσουν στους εμπόρους της γνώσης για να τους μαδήσουν και να τους ταΐσουν όνειρα σε σελοφάν επί μια εικοσαετία σχεδόν).

Επειδή η ενσωμάτωση της οδηγίας βάλλει ευθέως κατά του επιπέδου των πανεπιστημιακών σπουδών και των πτυχίων, στρώνει το έδαφος για την ιδιωτικοίσης του δημόσιου πανεπιστήμου και μπάζει από το παραθύρο τη νομιμοποίηση των ιδιωτικών πανεπιστημάτων, που δε μπόρεσε να γίνει πράξη με τη συνταγματική αναθεώρηση, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, προσπαθεί να θολώσει τα νερά,

δίνοντας διαφεβαιωσεις περί «αισθητήρις αξιολόγησης» και «συγκεκριμένου συστήματος ελέγχου» ώστε να υπάρξει «ένα θεσμικό πλαίσιο που θα ελέγχει την ποιότητα των υποδομών και της παραχόμενης γνώσης». Πρόκειται βεβαίως για ψευδείς διαφεβαιωσεις, αφού πρώτον, η οδηγία ορίζει ότι την επάρκεια των σπουδών και τους ανάλογους τίτλους χορηγούν τα πανεπιστήμια του εξωτερικού, τα οποία συνεργάζονται με τα ΚΕΣ και η χώρα υποδοχής -εν προκειμένω η Ελλάδα- το μόνο που μπορεί να «αξιολογήσει» είναι αν όντως έχουν χορηγηθεί αυτά τα «πτυχία» και δεύτερον η εκπαίδευση αντιμετωπίζεται σαν μια απλή «παροχή υπηρεσιών» και η νομική βάση της οδηγίας εδράζεται στις διατάξεις περί «εξαλειψης των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων και

υπηρεσιών».

Περιχαρής με τις εξελίξεις είναι ο Κ. Καρκανιάς, πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνικών Κολεγίων, αφού βλέπει ότι νομιμοποιούνται τα εν λόγω «μοραζία» και αποκτά «πρόσωπο» απέναντι στην πελατεία τους (στην αύξηση της οποίας προσβλέπει, ιδιαίτερα μετά και την καθέρωση της βάσης του 10 ή και άλλων συντελεστών σε επιπλέον μαθήματα, σύμφωνα με τα οάσα λέγονται ότι θα περιέχει το νέο σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων που ετοιμάζεται).

Χωρίς την ανάγκη να φτιασθώσει καταστάσεις και να καλύψει πρόγματα, σα γνήσιος επιχειρηματίας, λέει τα πρόγματα με το όνομά τους, κάνοντας παράλληλα και κριτική στην κυβέρνηση, που παίζει το ρόλο του «κάπου έχω ακουστά». «Η Ελλάδα -έει ο Καρκανιάς- καλώς ή κακώς, υπέ-

γραψε τη συμφωνία που

έκανε με τις άλλες χώρες της ΕΕ για θέσπιση τριετών σπουδών κι επειδή ακόμη δεν την έχει εφαρμόσει, τιμωρεί εκείνες τις χώρες που εφάρμοσαν τα συμφωνηθέντα». Ο πρόεδρος των κολεγιαρχών εννοεί φυσικά τη Μπολόνια, ενώ απαντώντας στο ερώτημα αν το ΥΠΕΠΘ θα βάλει προϋποθέσεις στην αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων δηλώνει κατηγορηματικά: «Δεν μπορεί να το κάνει και δεν λέει κάτι τέτοιο η οδηγία. Διότι η φιλοσοφία της οδηγίας είναι ότι εάν κάποιος κάποιος ευρωπαϊκό πανεπιστημιακό πτυχίου έχει επαγγελματικά δικαιωμάτα στη χώρα όπου εδρεύει το πανεπιστήμιο που εξέδωσε το πτυχίο του, αυτά μπορεί να τα μεταφέρει μαζί με το πτυχίο του σε οποιαδήποτε χώρα της ΕΕ». Γιούλια Γκεσούλη

■ Θράσος

Το θράσος περισσεύει εκεί ψηλά στο Μαρούσι. Το υπουργείο Παιδείας πανηγυρίζει γιατί «ικανοποίησε ένα πάριο αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας και αποκατέστησε (sic) (οικονομικά) 40.000 εκπαιδευτικούς» που είχαν αναλάβει την πρόσθετη διδακτική στηρίξη των μαθητών!

Εδώ ταιριάζει το «εκείνοι που μας χρώσταγαν, μας πήραν και το βόδι». Την υποχρέωση του κράτους να αφείβει στην ώρα της την εργασία των εκπαιδευτικών, το υπουργείο Παιδείας την εμφανίζει ως ανταπόκριση σε «ένα πάριο αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας». Για να μη μιλήσουμε ότι τα λεφτά (σύνολο 70.000.000 ευρώ), το υπουργείο Παιδείας τα όφειλε στους εκπαιδευτικούς από το 2ο τρίμηνο του 2006 μέχρι σήμερα!

Κι έπειτα το υπουργείο σκίζεται να αποδείξει ότι νοιάζεται για τα παιδιά των οικονομικά ασθενέστερων οικογενειών, φροντίζοντας να «τους διασφαλίσει ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση και στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση».

■ Στο πνεύμα της Μπολόνια και η Ασία

Στις 5 και 6 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο η πρώτη Ευρω-Ασιατική Συνάντηση Υπουργών Παιδείας, στο πλαίσιο της Ευρω-Ασιατικής συνεργασίας (ASEM-Asian European Meeting), στην οποία πήρε μέρος από ελληνικής πλευράς ο υφυπουργός Παιδείας Σ. Ταλιαδούρος. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, η συνάντηση «αποσκοπεί στην ενίσχυση των οικονομικών, εκπαιδευτικών και πολιτιστικών δεσμών μεταξύ των δύο ηπείρων» και «αντικείμενο της διαβούλευσης είναι η συνεργασία στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης ανάμεσα στις χώρες της ΕΕ και της Ασίας». Η ανακοίνωση υπογραμμίζει ότι «κοινό τόπο αποτελεί η χρησιμότητα των ευρωπαϊκών προγραμμάτων καθώς και η αξιοποίηση της ευρωπαϊκής εμπειρίας, όπως αυτή μορφωποιείται στη διαδικασία της Μπολόνια και την ευρύτερη στρατηγική της Λισαβόνας».

Δεν αρκεί λοιπόν η εκπαίδευση να αντιμετωπίζεται ως «παροχή υπηρεσιών» προς προνομιούχους πελάτες μόνο στο έδαφος της ΕΕ. Τη λαμπτήριδη ιδέα αποτάζονται και οι ορμητικά εμφανιζόμενες στο καπιταλιστικό προσκήνιο χώρες της Ασίας. Και η γηραιά ήπειρος, σαν καλή προσγειώσανται να τις μυήσει στα μυστικά του επαγγέλματος. Με το αζημίωτο φυσικά. Η «κινητικότητα» των γονών των αστικών οικογενειών των ασιατικών χωρών θα διευκολυνθεί, και επομένως θα αυξηθεί η πελατεία των ευρωπαϊκών πανεπιστημάτων, που σαν το δράκοντα λαούς καταγγέλλουν τα «κριτήρια» που τους επιβάλλει η καπιταλιστική αγορά.

«Πράσινη» απειλή

«Πράσινη» χαρακτηρίσει την πυρηνική ενέργεια ο Γ. Σουφλιάς. Οταν δε ο άσπονδος φίλος του, ο κοινοτικός επίπρωτος Σ. Δήμας, «του την είπε», ανέσυρε κάποιο έγγραφο της ΕΕ που χαρακτηρίζει έτσι την πυρηνική ενέργεια, κατηγορώντας το Δήμα για ασχετούντη.

Ο καυγάς Σουφλιά-Δήμα ουδόλως μας απασχολεί. Θα λέγαμε ότι είναι και διασκεδαστικός. Ομως, το άνοιγμα, ύστερα από πολλά χρόνια, συζήτησης για δημιουργία πυρηνικών εργοστασίων στην Ελλάδα κάθε άλλο παρά τυχαία είναι. Ούτε η ζέση του Σουφλιά είναι τυχαία. Κάποιοι έχουν σχέδια. Κι αυτά τα σχέδια καλύπτονται με... πρασινάδα.

Χρειάζονται μεγάλα αποθέματα θράσους για να χαρακτηρίζεις «πράσινη» την πυρηνική ενέργεια, παραβλέποντας όχι μόνο τους ρύπους που εκπέμπει στην ατμόσφαιρα, αλλά κυρίως τους τεράστιους κινδύνους που εγκυμονεί. Μπορεί κάποιοι να θέλουν να ξεχάσουμε το Τσερνόμπιλ, εμείς όμως δε μπορούμε. Οπως δε μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι μιλάμε για την Ελλάδα, τη χώρα του αεριτζίδικου και αρπακολλαζόμενου της πρωτανείας και του ειδικού λογαριασμού, που φυσικά πραγματοποιήθηκε! Βλέπετε, άλλοι αγωνίζονται και άλλοι απλώς καταγγέλλουν και συκοφαντούν τους αγώνες.

■ Δεκανίκια της κυβέρνησης

Μπλοφάροντας με την ιδέα μιας νέας συνταγματικής αναθεώρησης από το φιλονόπωρο (κάτι που θα συνιστούσε εντελώς αυθαίρετη ερμηνεία του συντάγματος) ο Καραμανλής κατάφερε να μετατρέψει την ΚΚΕ και ΣΥΝ σε δεκανίκια της κυβέρνησης, προκειμένου να μπορέσει να καλύψει το ναυάργιο της συνταγματικής μεταρρύθμισής του πίσω από κορόνες κατά την ΠΑΣΟΚ. Τα δύο φευτοστερά κόμματα συμφώνησαν να ψηφίσουν μερικά ανούσια όρθρα (με πρώτο αυτό για την άρση του επαγγελματικού ασυμβίβαστου των βουλευτών), σώζοντας έτσι την καραμανλήκη αναθεώρηση από την πλήρη κατάρρευση και επιτρέποντας στον Καραμανλή μια καλή επίδειξη δημιουργίας. Το μεν ΚΚΕ δήλωσε ευθέως ότι όπου «υπάρχουν προτάσεις που δε λύνουν κρίσιμα ζητήματα όμως διευκολύνουν» θα τις υπερψηφίσει «εφόσον διατυπωθούν σωστά», ο δε ΣΥΡΙΖΑ το «ρίξει στη δημιουργία, ότι τάχα ψηφίζει για να κερδίσει μια δεκαετία για το άρθρο 16.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Πλαν: μέτρον άριστον.

Πιστή στα υπεσχημένα, η βαρύδυμα ανεμίζουσα κόκκινη σκουφίτσα επανακάμπτει με ένα άδροισμα χοληστερίνης, τριγλυκερίδιών και σακχάρου που αγγίζει τα μισά της χιλιάδας, κατά τα ειωδότα. Πετάει την κόκκινη σκουφίτσα της εν μέσω της Μάγη των λουλουδιών, των γαϊδουριών και των ενοχλητικών εντόμων, αποτελούσα αντεπιστέλλον μέλος και των τριών, κατά περίστασα. Τί είναι στο Μάϊο; Μα, ίστι! Οπως ο Μάρτιος δεν είναι α-Μαρτία κι η πάρτη μας δεν συνιστά α-παρτία. Λέω ασυναρτήσεις συμπεριφέρομενην ακινθρητικός απρόσωπος μπροστά στο κριτικό, κρητικό κι ακριτικό κοινό. Όμως ρε συντρόφια, τέτοια ταξιδιοθλακεία, να είναι βορειούπηρέτες και γιουγκοσκλάβοι κάποιοι λαοί, των γραιιών (gr) μη εξαιρουμένων; Οχι ρε Πούτιν μου...

Για τη δήμεν δίκη του δήμεν ΕΛΑ στη δήμεν ειδική αίδιουσα του δήμεν Κορυδαλλού, δήμεν χαίρομαι που ο δήμεν Συν εξέδωσε δήμεν ανακοίνωση. Και τώρα ας αφήσουμε τη δικαιοσύνη να κάνει τη δουλειά της.

Επιδύμων να επισημάνω και να ξέρω (να επιτάρω, να οκτάρω και να δεκάρω) τις φιλότιμες όσο και διασκεδαστικές προσπάθεις του υπουργείου παιδιάς –παιδιόθεν– μας μάθει γράμματα, γράμματα που σουδάματα, του δεού τα πράματα. Βεβαίως ημείς, κούτσουρα και πλίνθοι απάτκως ερριμένοι εν οδούς τε και ρύμαις επανιδρύσεως του κράτους, δεν εννοούμε να εξειλιχθούμε και να γίνουμε της μάνας μας καμάρι (ηροειμένου περί εμού, της γιαγιάς-Εξουσίας που την έφαγε ο υπερατλαντικός λύκος). Ωστόσο, δεν πάουμε να διασκεδάζουμε –όταν δεν κλαίμε– με τις δαπάνες προς επιμόρφωσην και των κρατικών στελεχών, άπινα συγχάκις έχουν τόση επαφή με την στοιχειωδής ορθή χρήση της γλώσσας, όση η κοκκινοσκουφίτσα με τους Ελλοχίου που ελλοχεύουν στο Αλφα του Κενταύρου [ηπάρ' ότι δεν έχω τι, είναι πασιφανές ότι δεν χάνω με τίποτα τις σοιδαρές εκπομπές]. Μην μειδιάτε, γιατί με την πορεία τακτοποιήσεως των δικών μας παιδιών, που σεμνά και ταπεινά ακολουθείται, σύντομα ένας στους δύο γραικούς θα είναι μπλε μαρέν συμβασιούχος του δημοσίου [και δεν δέλω πονηρούς, σεξουαλικού περιεχομένου συνειρμούς για το πώς τακτοποιούνται ένοιοι συμβασιούχοι]. Τόσος πρόλογος για μια ταμπέλα (αυτή της φωτογραφίας)! Λυπούμαι, μα αντιγράφω τους πλείστους όσους Α.Ρ.Π.Α.-ΚΟΛΑ [Αλήτες Ρουφίανους Παπαγαλίζοντες Αρδρογράφους ΚΟΛΑΟύζους] προσπορίζονται τα προς το τζίν, φλαμπώντας ακατάσχετα. Σας (παρα)καλώ να με συγχωρίσετε, απενίζοντες το δόσοντο της φωτογραφίας και ξεσπώντας –όπως συνέβη και εις ημάς –όταν το αντικρίσαμε– σε αυδόμητα, καρδιοτονωτικά χάχανα! Μάλλον πρόσφατα «βαθισμένη» η οδός, στους νέους οικισμούς που αναπτύσσονται βορείως της περιφερειακής οδού της συμβασιεύσυσας. Πολλοί μιλούν για πολίτες Β' κατηγορίας εκεί [καλά, εσείς «Ριπέ» την κάνατε νωρίς...]. Δεν σχολιάζω –παρορμητική ούσα δα πω πάλι καμιά χοντράδα, λόγω προτέρου εντίμου βίας– ωστόσο το εν λόγω οδόσημο σίγουρα περιπίπτει στην κατηγορία ταύτη [β' και γ']. Τι λέτε κι εσείς ωρε καλόπαιδα που το γράψατε και το αναρτήσατε; Ξέρω, τίποτε ως συνήθως. Υμείς είστε ανώτεροι άνδρωποι, απαξιώνετε ν' ασχοληθείτε με τα πάθη της βάρβαρης πλέμπας. Και ορθώς –καθίμενοι μονίμως– πράπετε... «Οι κουλοχέρηδες ανέλαβαν κυβέρνηση. Σίγουρα δα μας κόψουν τώρα το ένα χέρι», που λέει κι ο γηράσκω αεί γηρασκόμενος Χριστιανόπουλος.

Ομως, στην ουσία, μία είναι η ουσία. Που, φευ, αν την αποκτήσει ο Συν (Συν-ουσία), δέον να είμεδα επιμελώς πεπλυμένοι και πανέτοιμοι για το ταξίδι στον άλλο κόσμο που θα γίνει πλέον εφικτός.

Λοιπόν, μην κάνετε τους Κινέζους. Στις 08-08-08 άρχεται η ολυμπίαδα (ποια μάνα του Αλέξανδρου ρε); Πλάκα δα 'χει να γίνει στις 08.08' η ώρα... Καραμανλι, Τατουλι, Μανωλι, Κουβελι, Κανελι κι άλλοι Κινέζοι λι, δα παρακολουθούν ασκαρδάμυκτι. Κι αν κάποιοι δέλουν κιλότες, να πάνε εκεί, όπως προέτρεψε ο Πούτιν. Αν πάλι δέλουν αέριο, ε, τότε ξέρουν πού πρέπει ν' απευδυνδούν ρε πού(σ)τιν μου!...

Ασχετο: αλήδεια, τι κάνει ο σπάγκος της Ηλείας, ο Σκρουτζ μακ Ντακ της δυτικής Πελοποννήσου; Ακόμα ν' ανοίξει καμιά δέση ευρωκαρδιότηριας στο κυνοβούλιο της Euroland, της Disneyland ή της Wonderland; Μπας και πάει, παίρνοντας μαζί και τον φίλο του τον gar gun (κατά το top gun).

Σας αφήγωντας ζηγκζαγκ στις νεραντζίες [γεια σας Σωτηροπούλες], κρυφά από τον Πλεύρη και τους μεσαιωνικούς ιεροεξεταστές. Άλλωστε την ερχόμενη Παρασκευή συμπληρώνονται 756 χρόνια από τότε που ο πάπας Ιωνάντιος IV εξέδωσε την παπική βούλα "Ad Extirpanda" νομιμοποιώντας τη χρήση βασανιστηρίων από την [αν]ιερή εξέταση. Χρόνια δολά, χρόνια εντοιχισμένα, πάντα...

Ο κόσμος καταστρέφεται από την αδιαφορία, αλλά τι μας νοιάζει;

See you next week. Γεια σας παιδιά, αντίο gar* gun* ass*...

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

* ειδος αρπακτικού ιχθύος

* όπλο

* ...ελάτε τώρα...

Ούτε σε ήλιο, ούτε σε ίσκιο!

Τι έγινε την Πρωτομαγιά στο Πεδίο του Αρεως; Οποιος δεν ήταν εκεί πήρε ενημέρωση από τα αστικά ΜΜΕ, σύμφωνα με τα οποία «συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ», η ΚΟΕ, αποδοκίμασε την ηγεσία της ΓΣΕΕ και πέταξε στην εξέδρα μπουκάλια με νερό και ένα κουλούρι, γεγονός που είχε ως αποτελεσμα τη ματαίωση της πορείας από το αγωπόμενο ζεύγος ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ. Οποιος ήταν εκεί έρει ότι η δολιά η ΚΟΕ έχει ευθύνη μόνο για ένα κουλούρια. Τα υπόλοιπα έγιναν από εργαζόμενους που πραγματοποιούσαν αντισυγκέντρωση δίπλα σ' αυτή της ΓΣΕΕ (θα τα διαβάσετε αναλυτικά στο σημείωμα που μας έστειλε σύντροφος και δημοσιεύεται παρακάτω).

Γιατί, όμως, φόρτωσαν στην ΚΟΕ κάπι για το οποίο δεν είχε καμιά ευθύνη; Αυτό ήταν επιλογή της ΠΑΣΚΕ που θέλησε να οξύνει την αντιπαράθεσή της με τη ΣΥΝ και τη συνδικαλιστική του εκπροσώπηση, που τελευταία θυμήθηκε να παίξει το ρόλο αντιπολίτευσης στη διοίκηση της ΓΣΕΕ. Για ν' ανάψει έτοι τον καυγά στο εσωτερικό του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, όπως και έγινε (για «ομάδα με βρεφική πολιτική αντίληψη» έκονε λόγο ο Παπαγιανάκης!).

Οσο για την ΚΟΕ, για μια αικόνα φορά εμφανίστηκε να εί-

ναι «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». Ενώ δεν είχε καμιά σχέση με την ενέργεια (το κουλούρια ήταν απλά ένα μικρό συμπλήρωμα σε μια μαζική αποδοκίμαση), άφησε να πλοντάρια η εντύπωση πως διένιν ήταν δική της πρωτοβουλία. Αυτό σε επίπεδο κινήματος, γιατί σε επίπεδο αστικού Τύπου είχαμε μια ντροπαλή διαφοροποίηση. Μελος της γραμματείας της ΚΟΕ, με άρθρο του στην «Ελευθεροτυπίο» έκανε λόγο για «συμβολική διαμαρτυρία λίγων μελών της ΚΟΕ... με το «πέταγμα» ενός κουλούριου» που «δημιούργησε πολιτικό ζήτημα», καθώς «παρουσιάστηκε περίπου ως βίαιη ενέργεια, ενώ χρεώθηκαν στον ΣΥΡΙΖΑ (ή στις συνιστώσες του) και τα αιγάλια και οι πασχαλιάτικες στρακαστρούκες».

Τα ενδοσυριζικά προβλήματα ουδέλως μας απασχολούν (μας τροφοδοτούν απλά με υλικό για παραπολιτική σχολιογραφία), όμως πόσο έντιμο πολιτικά είναι να γράφεις για αιγάλια και πασχαλιάτικες στρακαστρούκες (που όντως έπεσαν), χωρίς να αναφέρεις την προέλευσή τους; Πόσο έντιμο είναι να πνήγεις το γεγονός μιας αντισυγκέντρωσης, πολύ πιο μαζικής (και σήγουρα πιο αγωνιστικής και «θωρυβώδους») από αυτή των «κουρασμένων παλικαριών» της γραφειοκρατίας;

ραπτάνω λούστηκαν και ογνοί αγωνιστές από ΣΕΚ, Φόρουμ κ.λπ., που επιτιχείρησαν να εκτονώσουν την κατάσταση. Για τον κίνδυνο που διαγράφοταν μπροστά στα μάτια τους και αφού πρώτα κάλεσαν τα ΜΑΤ (διακριτικά ειν' αλήθεια) για την προστασία τους, ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ ματαίωσαν τη λιτανεία τους. Βεβαίως για να μη χαθεί εντελώς η λιτανεία, την ξεκίνησαν οι διάφοροι εξωκοινοβούλευτικοί.

αυτές και για τα εσωτερικά πολιτικά-ντικα παιχνίδια. Τα υπόλοιπα μελή της ΚΟΕ, όπως και των λοιπών οργανώσεων, όπως ανέφερα πιο πάνω, περίμεναν υπομονετικά να διαδηλώσουν για την κόκκινη πρωτομαγιά, αγκαλιά μ' αυτούς που δεν ξεπούλανε απλώς την εργατική τάξη, αλλά είναι πια ηραγκικό κομμάτι της απέναντι όχθης.

Οσο για μας και τις πρακτικές μας απέναντι στους αλητήριους, νομίζω πως έγινε μια πολύ καλή αρχή. Και από 'δω και μπροστά, σε ό,τι αφορά την ανοχή μας απέναντι τους: Ούτε στον ήλιο, ούτε στον ίσκιο!

Ο ανταγωνισμός, οι «πράσινες» μπίζνες κι ένα... σκανδαλάκι

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ο Σουφλιάς είναι αφόνταστα στριμωγμένος. Γ' αυτό και έχει μετατρέψει ένα ξεκάθαρα πολιτικό ζήτημα σε νομικό. Κάθε μέρα συντάσσει μακροσκελή δελτία Τύπου για ν' απαντήσει πρότε στην «Ελευθεροτυπία» και πρότε στην «Καθημερινή» και τον «Σκάι» σε όσα του καταμαρτυρούν για το αυθαίρετο που έχτισε στην Ανάβυσσο, ενώ είναι αναγκασμένος, μέρα-παραμέρα, να βγάζει και μια ανακοίνωση για το Δήμαρχο, ο οποίος τον έχει μετατρέψει σε στόχο για βελάκια. Οποιοσδήποτε άλλος να ήταν, ο Καραμανής θα του είχε δείξει την πόρτα (με τη γνωστή μέθοδο της παραίτησης που γίνεται δεκτή). Στο Σουφλιά, όμως, χρωστάει πολλά. Τον έχει χρησιμοποιήσει στα δύσκολα, έχει στηρίξει πολλές φορές την κυβερνητική προπαγάνδα πάνω του και εκτός αυτών ο Σουφλιάς αποτελεί και έναν από τους δυνατούς συνδέσμους του Μαξίμου με το «σύστημα των νταβοτζήδων». Εποι, ο Καραμανής είναι υποχρεωμένος να παρακολουθεί τον «Νέστορα» της κυβέρνησης να επιδιδεται καθημερινά σ' έναν απελπισμένο αγώνα νομικής υπεράσπισης του εαυτού του για μια καραμπινάτη

παρανομία.

Γιατί, ό,τι και να λένε και να γράφουν ο Σουφλιάς και οι υφιστάμενοί του (το ΣΧΟΠ και η Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος, που έβγαλαν πανομοιότυπες γνωματεύσεις), η αλήθεια είναι πως ο Σουφλιάς έχει χτίσει μια αυθαίρετη οικοδομή. Γ' αυτό, άλλωστε, η Πολεοδομία δεν του δίνει την άδεια και γ' αυτό ο νομάρχης Ανατολικής Αττικής πέταξε το μπαλάκι στους Ελεγκτές Δημόσιας Διοίκησης, φοβούμενος να πάρει μόνος του την ευθύνη. Εμείς δε θα σταθούμε σε ερμηνείες των διάφορων Προεδρικών Διατομάτων που έχουν εκδοθεί κατά καιρούς για τους όρους δόμησης στην περιοχή, μολονότι είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί εκείνων που λένε ότι ο Σουφλιάς δεν έχει δικαίωμα σε αναθεώρηση της άδειάς του. Για την οικονομία της συζήτησης θα υποθέσουμε ότι καικάς η Πολεοδομία δεν του έδωσε την αναθεώρηση της άδειάς του. Τι έκανε, όμως, αυτός; Αντί να στείλει το μηχανικό του να πέσει τις υπηρεσίες της Πολεοδομίας, όπως κάνει κάθε πολίτης της ζήταει μια άδεια, άρχισε να χτίζει χωρίς άδεια. Έχτισε ένα ολόκληρο ακίνητο χωρίς άδεια. Ερι-

ξε μπετά χωρίς να έχει γίνει ο τυπικός ελεγχος στατικών από την Πολεοδομία. Θα είχε δε τελείωσε την οικοδομή και ενδεχόμενως να κατοικούσε, αν δεν τον έπιαναν στα πράσα αυτοί που βρίσκονται σε κόντρα μαζί του.

Μπορεί ο κάθε πολίτης να το κάνει αυτό; Οχι, βέβαια. Πρώτα παίρνει την άδεια και μετά αρχίζει να χτίζει. Αν ακολουθήσουμε το παραδείγμα του Σουφλιά, τότε κάθε φορά που ταλαιπωρούμαστε από κρατικές υπηρεσίες, θα πρέπει να κάνουμε αυτό που νομίζουμε, αγνοώντας αυτό που προβλέπει ο νόμος. Αυτό προτείνει ο Σουφλιάς, για όσους δεν κατάλαβαν. Τα πράγματα είναι απλά: ο μηχανικός του κατέθεσε ένα φάκελο για αναθεώρηση της άδειας, ήξερε ότι ο φάκελος πάσχει, γ' αυτό και δεν ενδιαφέρθηκε να πάρει την άδεια. Αρχισε να χτίζει το σπίτι του υπουργού, όντας βέβαιος ότι ουδείς θα τον ενοχλήσει. Εν γνώσει του Σουφλιά, βέβαια. Αν λοιπόν ο Σουφλιάς είχε

τοίποτα, θα έπρεπε να παραιτηθεί, αφού έχτισε σπίτι χωρίς να έχει πάρει την άδεια. Από εκεί και πέρα, καλά κάνουν οι αντίταποι του και τον «κωλοχτυπάνε». Οχι ότι είναι καλύτεροι, αλλά έτσι παίζεται το παιχνίδι και το έρει. Ποιοι είναι οι αντίταποι του; Αυτό που επενδύουν στις «πράσινες» μπίζνες και πιέζουν για τη δημιουργία χωριστού υπουργείου Περιβάλλοντος. Πρόκειται για μεγάλες εταιρίες, για τις γνωστές ΜΚΟ που πατρονάρονται απ' αυτές τις εταιρίες και για συγκροτήματα των ΜΜΕ που σπονσοράρουν τη δουλειά, επειδή οι ιδιοκτήτες τους δεν ανήκουν στο χώρο των παραδοσιακών εργολάβων που στηρίζουν το Σουφλιά, όπως ακριβώς στήριζαν πολιότερα το Λαοίστη. Στο ίδιο ταμπλό παίζει και ο Δήμαρχος που επίτροπος Περιβάλλοντος της ΕΕ. Ομως, ο Σουφλιάς έχει λερωμένη τη φωλιά του, γ' αυτό και δεν τολμά να κατονομάσει τα «συμφέροντα» που κατά τα άλλα καταγγέλλει.

■ Μέτρα-ασπιρίνη γι' αυτούς που τους παίρνουν τα σπίτια

Τη λαϊκή παροιμία «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι να γειάνει» θυμίζει ο αγώνας δρόμου ΠΑΣΟΚ - ΝΔ για την «προστασία των δανειοληπτών». Γνωρίζοντας από τα ρεπορτάρια του Τύπου, ότι ο Παπανδρέου προτίθεται να καταθέσει πρόταση νόμου, ο Αλογοσκούφης έσπευσε να ανακοινώσει ότι θα καταθέσει νομοθετική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία τα σπίτια δανειοληπτών που βγαίνουν σε πλειστηριασμό από τράπεζες δε θα μπορούν να πωλούνται σε τιμή κάτω από την αντικεμενική αξία τους.

Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποθαρρύνει κάποια «κοράκια» της πιάτσας (όχι πάντως σε όλες τις περιπτώσεις), δεν ακουμπά δύνως την ουσία του προβλήματος. Γιατί η ουσία είναι το ίδιο το σπίτι που βγαίνει στο σφυρί, επειδή ο δανειοληπτής δε μπορεί να πληρώσει τις δόσεις και όχι το άρτιοπαγάμα του από τα «κοράκια». Ο εργαζόμενος που δε μπορεί να πληρώσει τις δόσεις του δανείου έχει κατά κανόνα πληρώσει χοντρό νταβατζλίκι στις τράπεζες που τα πρώτα χρόνια αποπληρώμής παίρνουν μεγάλο μέρος των τόκων (και μικρότερη αναλογία του κεφαλαίου που δάνεισαν). Δεδομένου δε ότι οι αντικειμενικές αξίες είναι χαμηλότερες από τις ογοραίες, χάνονται το σπίτι χάνει και από το κεφαλαίο που διέθεσε για να το αγοράσει. Οι μπατακτήδες συνέθωσαν όχι τον τρόπο να ξεφεύγουν από το στρίμωγμα. Εκείνοι που χάνουν τα σπίτια τους είναι κατά κανόνα εργαζόμενοι που βρέθηκαν σε ανάγκη (λόγω ανεργίας, λόγω μιας περιπτετειας υγείας κ.λπ.).

Καθώς, λοιπόν, οι τραπεζίτες και οι πολιτικοί βλέπουν την κρίση να έρχεται, τρέχουν να προλάβουν, γιατί ξέρουν ότι από δύο και πέρα τα σπίτια που θα βγαίνουν σε πλειστηριασμό θα πολλαπλασιαστούν. Ο Αλογοσκούφης υπόριξε αποκαλυπτικό στη συνέντευξη που έδωσε στη NET: «Αυτή ήταν και μια πρόταση που έκανε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή. Μου το έχουν προτείνει κι εμένα τραπεζίτες - τραπεζίτες προφανώς του το πρότειναν το κ. Παπανδρέου - νομίζω ότι είναι σωστό. Αυτό θα γίνει».

Βλέποντας λίγο ευρύτερα, διαπιστώνουμε για μια φορά ακόμη το αδιέξοδο στο οποίο έχουν οδηγήσει τα πιλοτιά εργαζόμενα στρώματα με το μικροαστικό ιδιοκτησιακό σύνδρομο που κατατρύχει την ελληνική κοινωνία. Σπεύδοντας να αποκτήσουν ιδιόκτητη στέγη, υποθηκεύονται την ίδια τους τη ζωή, έχουν απαλλάξει την κεφαλαιοκρατία από την υποχρέωση να συμπεριλαμβάνει στο μισθό εργασίας και τα έξοδα στέγασης.

Μια πατσοφούρα που μοιστράρει σαν «περιοδικό πολιτικής και πολιτισμικής παρέμβασης» σουλατσάρει κάθε μήνα σε κάποια περίπτερα. «Ρεσάλτο» λέγεται. Και τι «δημοσιογραφικά κοινήματα» δε θα συναντήσεις εκεί! Τον παπα-Μεταλληνό να μας φύλει για την «προσφορά της Εκκλησίας στο γένος» με φάτσα στην απέναντι σελίδα τον Ηλία Λέντζο, που είναι ταυτόχρονα πρώτη πένα στον «Ελεύθερο Κόσμο» του χρυσαυγίτη Ζαφειρόπουλου. Παρακάτω, μπορεί να τρακάρεις τις «μελέτες» για ζητήματα μετανάστευσης του Γιάννη Κολοβού, στενού συνεργάτη του βουλευτή του ΛΑΟΣ Μάκη Βορίδη, ή τα πνοήματα του Ιάσωνα Αναγνώστου, που παράλληλα με την αρθρογραφία του στη φυλλάδια της «Χρυσής Αυγής» βγάζει τα περιστούδια στα συμπεράσματά του στο «Ρεσάλτο»: «Λιγότεροι μετανάστες = λιγότερο έγκλημα».

Αυτοί όμως μπροστά στον εκδότη του περιοδικού Θύμιο Παπανικολάου δεν πιάνουν μία. Αυτός, επικαλούμενος «αντιστασιακή δράση» στη δικτατορία και το ότι υπήρξε υποψήφιος βουλευτής του ΚΚΕ, ξερνάει τα εμέσματά του σε όσους θεωρεί αντιπάλους. Και ποιοι είναι αυτοί; Οι οργανώσεις ένοπλης παλής, συλλογικότητης της εξωκοινοβούλευτικής αριστεράς, οι αναρχικοί και οι οικονομικοί μετανάστες. Στα γραπτά του θα συναντήσεις να λέει ότι η 17 Νοέμβρη ανήκει στις κατασκευασμένες τρομοκρατικές οργανώσεις των μιστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ», για «τον μύθο της τρομοκρατίας και την μεγάλη απάτη της σκηνοθετημένης εξάρθρωσης της 17Ν και του ΕΛΑ» και άλλες τέτοιες παπαριές. Παρόμοια «περιποίηση» έχουν και οι αναρχικοί Γράφει: «Οι κουκουλοφόροι και πολλές άλλες μορφές "οργάνωσης" της εξαθλιωμένης και συμπαραλιασμένης νεολαίας (από τους οργανωμένους ποδοσφαιρικούς στρατούς μέχρι την ποικιλία της καθημερινής χυδαίας αφισοκολλητικής ρύπανσης, των φωτιών και των βανδαλισμών) αποτελούν τα όργανα των μηχανισμών της εξουσίας. Τα επιδοτούμενα τάγματα "εφόδου" της Νέας Τάξης: Οι ασυνειδητοί και αιφελείς "μπράβοι" του Νεοταξικού ολοκληρωτισμού, του νέου φασισμού».

Ανατριχίζεις όταν διαβάζεις τον οχετό που ρίγνει ο Θ.Π. όταν αναφέρεται στους μετανάστες και ειδικά όταν υποδεικνύει ποια πρέπει να είναι η στάση του εργατικού κινήματος απέναντι τους. Σύμφωνα, λοιπόν, με τον «αριστερό» Παπανικολάου: «Το σοσιαλιστικό κίνημα πρέπει να τα διαφυλάξτε τα κεκτημένα σαν κόρη οφθαλμού και όχι να τα θυσιάζει στο όνομα των "ταξικών αδελφών" π

KbNTPA

Οι τίτλοι μένουν, όπως έλεγαν και οι αρχαίοι Λατίνοι

✓ Οι πασχαλιάτικες διακοπές τελείωσαν και τα κεφάλια μέσα μέχρι το τριήμερο του αγίου οινο-πνεύματος. Την περίοδο που δεν κυκλοφόρησε η «Κ» τα θέματα που απασχόλησαν τη φιλαθλη κοινή γνώμη ήταν η ολοκλήρωση του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος και οι εξαγγελίες του Τζίγγερ για τον πολυμετοχικό Παναθηναϊκό, ενώ το θέμα του ντόπινγκ στην Αρση Βαρών προς το παρόν «Ξεχάστηκε» και αναμένονται εξελίξεις τη βδομάδα που διανύουμε, αφού θα ξεκινήσει ξανά η δικαστική διερεύνηση του θέματος (απολογίες εμπλεκομένων).

Πριν ένα χρόνο περίπου, σχολιάζοντας την έναρξη του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος, είχαμε γράψει ότι η πορεία απαρξίωσής του θα συνεχιστεί, αφού δεν έγιναν οι αναγκαίες κινήσεις για να ξεκινήσει η πορεία ανάκαμψής του. Η κυριαρχία του Ολυμπιακού στο παρασκήνιο, οι πελατειακές σχέσεις της ΕΠΟ με κάποιες ομάδες, οι κρατικοδίκιες ομάδες, η ελλειψη πρωτοκλασάτων παιχτών, είναι κάποιες από τις αιτίες που δε μας επέτρεπαν να είμαστε αισιόδοξοι. Τα όσα διαδραματίστηκαν, όμως, στους αγωνιστικούς χώρους και κυρίως έξω απ' αυτούς, σε κάποιες δικαστικές αίθουσες, ζεπέρασαν τη φαντασία μας. Ο τίτλος του πρωταθλητή κριθήκε στην απόφαση της ΕΠΟ και του CAS, που έκαναν δεκτή την ένσταση του Ολυμπιακού για την υπόθεση Βάλνερ και «έσβιθρον» την ήττα των ερυθρόλευκων από τον Απόλλωνα Καλαμαριάς, γεγονός που πρόσθεσε πολλούς πόντους αναξιοπιστίας στο πρωταθλήμα, αλλά ανέδειξε για μια ακόμη φορά το πρόσωπο του επαγγελματικού αθλητισμού και την υποκρισία των εμπλεκομένων με αυτόν.

Οπως έχουμε γράψει άπειρες φορές, όσοι «επενδύουν» στον επαγγελματικό αθλητισμό έχουν ένα και μοναδικό στόχο, το κέρδος, και προκειμένου να κατοχυρώσουν τα κέρδη τους δεν έχουν κανέναν ενδοιασμό. Διαικηρύξεις, συμφωνίες κυρίων, μέτρα για την αναβάθμιση του αθλήματος, παραμερίστηκαν σε μια στιγμή, για να διασφαλιστούν τα κέρδη κάποιων. Η διοίκηση του Ολυμπιακού δεν έχει κανέναν ενδοιασμό να πάρει ένα παιχνίδι στα χαρτιά και να ρίξει την Καλαμαριά στη Β' Εθνική, προκειμένου να κατοχυρώσει τον τίτλο του πρωταθλητή και τη συμμετοχή στο Champions League, προσδοκώντας να γεμίσει και πάλι με φράγκα το ταμείο της ομάδας.

Οι ερυθρόλευκοι δεν κατάφεραν να εκμεταλλευτούν τις

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ούνται να διαμφαρ-
τύρονται. Υπάρχει
κάποιος που να πι-
στεύει ότι αν στη θέση
του Κόκκαλη ήταν ο Τζίγ-
γερ ή ο Νικολάδης δεν θα
έκαναν ένσταση και θα
έχαναν το πρωτάθλημα;
Υπάρχει κάποιος οπαδός του
Πλαναθηναϊκού ή της ΑΕΚ που
να λέει ότι δε θα χαιρόταν αν η
ομάδα του κατακτούσε τον τίτ-
λο, με τον τρόπο που τα κατά-
φερε ο Ολυμπιακός; Ζούμε μέ-
σα στην πιάτσα και ξέρουμε πολύ καλά την απάντηση. Πα-
ναθηναϊκοί και ΑΕΚτζήδες θα
έδιναν τα πάντα για να ήταν
στην θέση των οπαδών τους.
Ολυμπιακού και να συμμετά-
σχουν σε φιέστα κατάκτησης
του πρωταθλήματος. Ας στα-
ματήσει λοιπόν η καραμέλα για
«χάρτινο» πρωτάθλημα και ας

ουμβιβαστουμε με την πραγματικότητα. Ουσ ο Κόκκλαις ελέγχει το παρασκήνιο και ρίχνει τα περισσότερα φράγκα στην πλάτσα, ο Ολυμπιακός θα έχει τον πρώτο λόγο για την κατάκτηση του τίτλου.

✓ Κίνηση ματ προς τους επίδοξους μνηστήρες της πράσινης ΠΑΕ έκανε ο Τζήγερης με αυτά που είπε στη συνέντευξη Τύπου τη Μεγάλη Τρίνη. Αποδέχτηκε το αίτημα του Βγενόπουλου, των Γιαννακοπουλαρίων και όσων βρίσκονται μαζί τους για πολυμετοχικό και ενιαίο Παναθηναϊκό και ανακοίνωσε ότι θα ξεκινήσει άμεσα τις διαδικασίες για αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΠΑΕ, καλώντας τους να πάρουν μετοχές και να συμμετάσχουν στην προσπάθεια να ξαναγίνεται η ομάδα πρώτη σε όλα τα αθλήματα. Χωρίς να πει λεπτομέρειες, ανακοίνωσε ότι η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου θα αφγίξει τα 80 εκατομμύρια ευρώ και ότι η οικογένεια Βαρδινογιάννη θα διατηρήσει τα 50% των μετοχών της ομάδας.

Την επαύριο της συνέντευξή στις τάξεις των οπαδών του Πλανθηναϊκού υπήρχε αισιοδοξία αλλά και σκεπτικισμός. Στη Τζίγγερ, κάτω από την πίεση του κόσμου, δέχτηκε να συμμετείχει και η «αντιπολίτευση» στη διοίκηση της ομάδας, όμως το γεγονός ότι θα συνεχίσει να έχει τον πρώτο λόγο στις εξελίξεις αφήνει ερωτηματικά για τον τρόπο με τον οποίο θα συμμετέχουν στη διαδικασία η ΠΕΚ και οι «επενδυτές» που την αποτελούν.

Επί της ουσίας, ο Τζίγγερ κατάφερε να βγει από τη δύσκολη θέση στην οποία βρισκόταν το τελευταίο διάστημα, εξαιτίας της άσχημης ογωνιστικής πορείας της ομάδας, να κερδίσει χρόνο και να πετάξει τη μπαλάκι στη μεριά των αντιπάλων του. Βγενόπουλος κασσία αναγκάστηκαν να κάνουν δηλώσεις και να αποδεχτούν καταρχήν την πρόταση του Τζίγγερ, τονίζοντας ότι θα υπάρξουν συζητήσεις ανάμεσα στις δυο πλευρές για να ρυθμιστούν οι λεπτομέρειες. Ανομένοντας τις εξελίξεις, αυτό που έχουμε να τονίσουμε είναι ότι τόσο η νυν διοίκηση του Παναθηναϊκού όσο και οποια άλλη προκύψει από τις διαπραγματεύσεις πάνω στην πρόταση Τζίγγερ, θα ενδιαφέρονται πρώτα για τα φράγκα που θα βάλουν στην τσέπη τους και μετά για τον Παναθηναϊκό. Γ' αυτού και θα πρέπει οι οπαδοί της ομάδας να μη τοιμπάμε και να μη γινόμαστε πιόνια για να πετύχουν κάποιοι τα επιχειρήματικά σχέδιά τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Η συνάντηση του Τζίγερ με τον Βγενόπουλο είναι γεγονός. Παρά τις δηλώσεις για καλό κλίμα και συμφωνία σε πολλά σημεία, επί της ουσίας δεν έχουμε κάπι συγκεκριμένο, γιατί δεν έχει ανοίξει η συζήτηση για το οικονομικό και το διοικητηριακό μέρος. Σε επίπεδο διακυρήσεων οι δυνατές πλευρές δεν έχουν πρόβλημα να βγάλουν τρος τα έξω ένα συναινετικό κλίμα, όταν όμως φτάσουν στις μπίζινες θα βγουν τα μαχαίρια. Ενδιαφέροντος έχει το καταρχήν αδειασμά των Γιαννακοπούλων από το Βγενόπουλο, οι οποίοι δείχνουν για μια ακόμη φορά να χάνουν το τρένο και να μην μπαίνουν στη διοίκηση της ΠΑΕ.

■ ΦΑΤΙΧ ΑΚΙΝ Βαθιά, κοφτά, ανθρώπινα

Ηπρώτη ταινία του Φατίχ Ακίν, γυρισμένη το 1998, προβάλλεται φέτος στην Ελλάδα. Θέμα της η σχέση τριών ανδρών διαφορετικής εθνικής καταγωγής: ενός Τούρκου, ενός Ελληνα και ενός Σέρβου. Δεύτερης γενιάς μετανάστες, μεγαλώνοντας στο περιθώριο του γερμανικού οικονομικού θαύματος, παραπαίοντας ανάμεσα στον ατομικισμό και μια δυνατή ανδρική φιλία, οδηγούνται από τις συνθήκες και τον παρορμητισμό της νεότητας στην παρανομία. Το φινάλε είναι και προβλέψιμο και απρόβλεπτο...

Παρότι η ταινία αυτή του Φατίχ Ακίν δεν είναι καλύτερη από τις τελευταίες του (τουλάχιστον από την «Ακρή του ουρανού»), είναι όμως χαρακτηριστική του πολύπλευρου ταλέντου και των χαρισμάτων του δημιουργού της. Γερμανός πολίτης ο ίδιος, από τουρκούς γονείς, μεγάλωσε μαζί με τους πρωταγωνιστές της ταινίας του. Προϊόν μιας πολυπολιτισμικής Ευρώπης, που ωστόσο δεν ξεχνά τις ανατολίτικες ρίζες του, αναδεικνύει στις ταινίες του τη δυσοσμία, τη βιαστήτα και τα αδιέξοδα της κοινωνίας που ζει. Ελάχιστοι σκηνοθέτες έχουν περιγράψει όπως αυτός την αποξένωση και την αποκοινωνικοποίηση του σύγχρονου ανθρώπου. Δεν είναι μόνο ένας αληθινός πολίτης του κόσμου, που λόγω αυτής της ιδιότητας βλέπει με ρεαλισμό και συνολικό τρόπο τα σημερινά προβλήματα. Είναι πρωτίστως ένας ταλαντούχος κινηματογραφιστής που πλέον καμιά ταινία του δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη.

■ ΛΑΡΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙ ΓΟΥΑΤΣΟΦΣΚΙ

Speed racer

Εμπνευσμένοι από ένα γιαπωνέζικο κόμικ της δεκαετίας του '60 που συνόδευσε την παιδική τους ηλικία, οι αδελφοί Γουατσόφσκι φαίνεται ότι δημιούργησαν το μπλοκ-μπάστερ του καλοκαιριού. Μια υπερπαραγωγή, δηλαδή, που απευθύνεται σ' όλες -και κυρίως στις μικρότερες- ήλικιες. Ο αγώνας ενός νεαρού οδηγού αυτοκινήτων που συνεχίζει την οικογενειακή παράδοση κόντρα στη θεληση μιας τεράστιας πολυεθνικής «φεταφράζεται» σε τρελές κούρσες ταχύτητας γυρισμένες με ποπ αισθητική, κάμερες τελευταίας τεχνολογίας και πρωτοειδώτα ψηφιακά εφέ. Το σενάριο σχηματικό, αφελές και πιστό στις πατροπαράδοτες οικογενειακές αξίες, προφανώς δεν έχει να πει τίποτα στους περισσότερους, πράγμα που επίσης δεν φαίνεται να επιδιώκει.

Παρότι το φαινόμενο των αδελφών Γουατσόφσκι (κυρί-

Στην ακρίβεια, ακρη-βία

ΠΙΣΩ ρουφιάνοι - ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ (έρχεται και το γιαουρτάκι...)

Σύνταξη στα 18 - στράτευση στα 100

◆ Ομάδα (η) POZA (η ναζιάρα);

◆ «Θα εντυπωσιαστήτε αφόρητω» (έτσι μιλάει την ελληνική γλώσσα ο Ν. Μαστοράκης, ο γνωστός και μη εξαιρετέος).

◆ Το ειδαμε στην τανία του Κούνδουρου «Το μπορντέλο»;: «των πόρνεων» - περιέργος συνδυασμός της όρνιθας και της πόρνης, μπέρδεμα με την λέξη κοκτά.

◆ Ωραία η πασχαλιάτικη ΕΠΟΧΗ (26/04/08): ΚΑΙ ημερομηνία «Μ. Σάββατο 26 Απριλίου 2008», ΚΑΙ καλό Πάσχα, ΚΑΙ όρθρο «Ανάσταση και αναστημένα σώματα», ΚΑΙ συνέντευξη με τον διευθυντή του περιοδικού ΣΥΝΑΞΗ. Καλά λέει το τραγούδι: «η σωτηρία της ψυχής είναι πολύ μεγάλο πράγμα»...

◆ Επειδή ο Μπερτινότι είναι παλιά «πουτάνω», ας διαβάσουμε απόστασμα από την εισήγησή του στην Ε.Π.Ε της Επανίδρυσης μετά τις εκλογές της 13/05/01: «Μια προγραμματική συντακτική συνέλευση που απευθύνεται σε όλες τις δυνάμεις της αριστεράς που έχουν τη διάθεση να ανοίξουν διάλογο για να δημιουργήσουν ένα πολιτικό υποκείμενο της εναλλακτικής αριστεράς, μέσα στο οποίο η Επανίδρυση θα ζήσει αλλά που δεν θα εξαντλείται μόνο στην Επανίδρυση. Πρέπει να οικοδομήσουμε μια αποτελεσματική αντιπολίτευση απέναντι στη Δεξιά. Άλλα η Ιταλία και η Ευρώπη χρειάζονται μια εναλλακτική αριστερά που θα βρίσκεται στα αριστερά των Δημοκρατών της Αριστεράς ή ενός ενδεχόμενου Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος». (Αναδημοσίευση στο ελληνικό περιοδικό ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ, Ιούνιος 2001).

◆ Ο Κώστας Λαλιώτης γράφει για το βιβλίο του Πέτρου Παππακωνσταντίνου «Το χρυσό παραπέτασμα» στις «αναγνώσεις» της ΑΥΓΗΣ (04/05/08): «έναι δύο μια ωραία ατμόσφαιρα.

◆ Καλύτερα άνεργος παρά μπάτσος.

◆ Ωραίο ανέκδοτο η συνέ-

Χωρίς σχόλια

ντευξή του Ο. Λαφονταίν στην ΕΠΟΧΗ, 04/05/08: «Η Γερμανία επηρεάζεται ήδη από την Αριστερά». Καλός παραμυθάς ο Οσκαρ, σαν τον Γάλλο ομόλογό του που ήταν κι αυτός παραμυθάς.

◆ Ματαίως προσποθεί να συγκρατήσει ο Περισσός τα «εμαυτά».

◆ «Όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια έχω την εντύπωση -για να μην πω την πεποίθηση- πως μεγάλο μέρος από τα βιβλία που κυκλοφορούν έχει γραφτεί απλώς... για να γραφτεί. Με όλα λόγια, επειδή ο συγγραφέας θέλει / πρέπει να γεμίσει 300 (ας πούμε) σελίδες και όχι μόνον 100 ή 200, πιάνει το

θέμα του και το ξεχειλώνει όσο μπορεί, επιδιώκοντας να φτάσει με κάθε τρόπο στον απαιτούμενο (γιατί; από ποιον;) αριθμό σελίδων. Αν πρόκειται για λογοτεχνία, αυτό που τον οδηγεί φαίνεται να είναι ο χρυσός(;) κανόνας που τείνει να επικρατήσει και που θέλει οι πωλήσεις να "διευκολύνονται" όταν το βιβλίο είναι περίπου 300-320 σελίδες. Και βέβαια, τίποτε πιο εύκολο από το να "ξεχειλώσει" κανείς ένα λογοτέχνημα μάλιστα, όσο πιο ασήμαντο είναι τόσο πιο εύκολα "αργαταίνει". (Αυτά, μεταξύ άλλων, γράφει ο Α. Παππάς στην «Βιβλιοθήκη» της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 02/05/08). Για την πε-

ραιτέρω κατανόηση του θέματος πάρτε κι ένα αποστασματάκι από τον Εψηλον της ίδιας εφημερίδας, 13/04/08: «Ακούσαμε ότι ένας μεγάλος εκδοτικός οίκος μπορεί να πολτοποιεί από 8 έως 12 τόνους, ακόμα και 20 τόνους βιβλία το μήνα, ανάλογα τη σεζόν».

◆ «Κίνημα Επιτροπών Ελέγχου Τιμών: Φίλοι, γείτονες και συγκάτοικοι της περιοχής μας. Καταγράφουμε τις τιμές των τελευταίο μήνα. Μαρινόπουλος: αυξήσεις έως και 22%, Βερόπουλος: αυξήσεις έως 9%. Να τους τιμωρήσουμε εκεί που τους πονάει - Να μην ξαναγοράσουμε απ' αυτούς. Επιτροπή ελέγχου τιμών περιοχής Γουδιού». Πέρα από το σφάξιμο της γλώσσας («συγκάτοικοι της περιοχής») πληροφορούμε το φιλοθέαμον κοινό ότι η ως άνω ανακοίνωση αναδημοσιεύτηκε στην εφημερίδα (το μαντέψατε!) ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ - Απρίλιος 2008, φ. 236 (πάντως η τελευταία σελίδα γράφει Απρίλης 2007, αποφασίστε επιτέλους) της Κομμουνιστικής (μπρρρ!) Τροτσιστικής (γουάου!) Ενώσης...

◆ «Τις φοιτητικές εκλογές δεν τις έκανε η Γ.Ρ.Ο» - τίτλος άρθρου στο ένθετο «Παιδεία και Κοινωνία» της ΑΥΓΗΣ, τ.33, Απρίλης 2008. Μια καλή παπαριά...

◆ Σε βιβλίο διδασκαλίας της αγγλικής γλώσσας υπάρχει - ακόμα- η εικόνα του «Αίολου Κεντρέρη». Οποία ξεφτίλα.

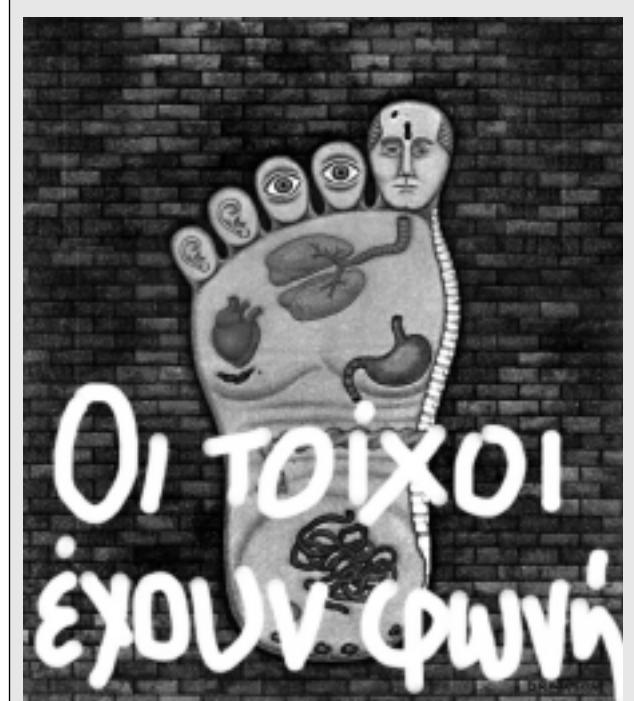
◆ Ενδιαφέρον (απομονωτικωνημένο) απόστασμα από παράδοση δημοσίου δικαίου (Νομική Αθήνας) με θέμα το νομικό/συνταγματικό υπόβαθρο της χρήσης καμερών στις συγκεντρώσεις (στο περιοδικό ΑΥΤΟ, Απρίλης 2008).

◆ Από «εκπαιδευτικά συνέδρια» πάει καλά η ΟΛΜΕ.

◆ Συνιστούμε ανεπιφύλακτα την ανάγνωση του βιβλίου «Η εγκληματική ιστορία του Χριστιανισμού» του Καρλ Χάιντς Ντέσνερ.

Βασιλης

ως οι καινοτομίες και οι αντιλήψεις τους) δε μας έχει αφήσει αδιάφορους, εν τούτοις το Speed racer μάλλον δεν ανήκει στις προτιμήσεις μας, αν και δεν καταφέραμε να το δούμε. Είναι πάντως εντυπωσιακό, ότι κανείς δε μιλά για την τελευταία ταινία τους, το "V for ventetta". Ο, τι πιο πολιτικό δημιουργήθηκε στο main stream αμερικανικό σινεμά τα τελευταία χρό-

◆ 90 χρόνια ΓΣΕΕ, 90 χρόνια αγώνες. 1η Μάρτη 2008 Απεργία. Ο αγώνας συνεχίζεται για τη διεύρυνση των Ασφαλιστικών, Εργασιακών και Κοινωνικών δικαιωμάτων. Ζήτω τη Εργατική Πρωτομαριά. Σπηλαίη στην ενόπτητη η δύναμη, στους αγώνες η νίκη. Απεργιακή συγκέντρωση συνδικάτων. Πεδίο Αρεως 11:00 π.μ.

Απόψιμον θράσος. Το σύνθημα διεκδικεί παγκόσμιο ρεκόρ γραφειοκρατικής υποκρισίας και ηλιθίστητας. Από όπου και να το πιάσεις παθαίνουν τα νεύρα σου. Κατεβάζεις ό,τι «όσιο και ιερό» έχει μείνει αικατέβαστο. Πας παραπέρα, βρίσκεις και άλλους να βρίζουν. Ορισμένοι κρατάνε και κουλουράκια στα χέρια τους. Άλλοι, λόγω Πρωτομαριάς... ξεσκίζονται στην επανάσταση. Είναι γνωστό όμως. Γνωστοί, φίλοι των γραφειοκρατών. Γνωστοί τοσανακογλείφτες των μηχανισμών. Σκέφτεσαι και προτείνεις (όταν είσαι μακριά, γιατί όταν είσαι κοντά μπορείς να δράσεις). Προτείνεις: Η εργατική πρωτομαριά να μην είναι μόνο μέρα των εργατών. Να μη είναι μόνο μέρα των λουλουδιών, μέρα των χαζοχαρούμενων δηλαδή. Να είναι και μέρα των υποκριτών. Ετοι, θα γιορτάζουν και τα ΜΜΕ. Που θα στενοχωριούνται - λόγω γιορτής - για τις άμαζες εργατικές συγκεντρώσεις.

◆ 1η Μάρτη 2008. Ο πλούτος ανήκει στους εργάτες (ΠΑΜΕ)

Εδώ όμως... Ε; Χαίρεσαι να πας βόλτα. Άλλο επίπεδο. Και τα μπαλόνια; Πού τα βάζεις τα μπαλόνια; Κόκκινα, ταξικά. Πάντα ταξικά και πάντα εορταστικά. Προσέξτε, όμως, λόγη το σύνθημα. Ταξικότατο. Πάντα. Και επιτυχμένο. Το 2008, λέει, ο πλούτος πρέπει να ανήκει στους εργάτες. Για τα προηγούμενα χρόνια δεν τραβάνε κανένα ζόρι. Τότε που ο σοσιαλισμός ήταν στο φόρτε του. Γιατί τότε ο πλούτος ανήκει μεν στους εργάτες, αλλά τον σαβούρωναν τα συντροφικά κόμματα του Περισσού. Ελπίζουμε ότι και του χρόνου το σύνθημα θα παραμείνει. Μαζί με τα μπαλόνια. Τα κόκκινα - πάντα - μπαλόνια. Μέχρι ο Περισσός να πάρει τις εκλογές (γιατί το θεωρείτε απίθανο, ρε παιδιά; Όλα γίνονται στη ζωή) και να εγκαθιδρύσει τη λαϊκή εξουσία. Τότε θα δει ποιες θα είναι οι αντικειμενικές συνθήκες και ανάλογα το κόμμα θα απαντήσει. Εμπιστούμηνη γρειάζεται. Και ψήφος. Πλάντα.

◆ Τιμάμε την 1η Μάρτη, με την ενίσχυση της ταξικής ενόπτητας, της λαϊκής συμμορίας κατά της πλουτοκρατίας και του ιμπεριαλισμού. Ανδρίουμε το δρόμο για την απελευθέρωση της εργατικής τάξης από τα δεσμά του κεφαλαίου (Ομοσπονδία Οικοδόμων Ελλάδος)

Γίνεται τέτοια κοσμογονία και μεις δεν την έχουμε πάρει χαμπάρι; Είδες τι είναι να είσαι έξω από τους εργάτες!!!

◆ Ετοι κι αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη. Στο δρόμο του Νεπάλ, στο δρόμο της ανατροπής (ΚΟΕ)

Εντάξει, θα γίνει κόκκινη, αλλά κάντε και σεις το διεθνιστικό σας καθήκον. Στελτέ τε κανένα κουλουράκι στο Νεπάλ. Ρωτήστε, όμως, καλού κακού τον Παπο

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρα»

■ ΟΤΕ

Αποκαλύπτεται το παιχνίδι

Λίγες μέρες μετά την τελική (άτυπη) συμφωνία της κυβέρνησης με τη Deutsche Telekom για την παραχώρηση στη δεύτερη του ΟΤΕ και δύο μέρες πριν η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποίησεων καταλήξει στις τελευταίες λεπτομέρειες της συμφωνίας, η Κομισιόν αποφάσισε να καλέσει την Ελλάδα εντός διμήνου να αλλάξει τη νομοθετική ρύθμιση βάσει της οποίας ιδιώτες επενδυτές μόνο με κυβερνητική άδεια μπορούν να αποκτήσουν πάνω από 20% του μετοχικού κεφάλαιου εταιριών που διαχειρίζονται δίκτυα υποδομών. Η Κομισιόν επικολεύται τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, κάπι που από την αρχή είχε επισημάνει ο αρμόδιος επίτροπος Τσαρλς Μακ Κρίβι.

Μετά απ' αυτή την εξέλιξη, προκύπτουν οβίσιατα δυο ερωτήματα. Πρώτο, γιατί η Κομισιόν δεν έκανε ευθύς εξαρχής την παρεμβασή της, αλλά περίμενε πρώτα να ολοκληρωθεί η συμφωνία κυβέρνησης-ΟΤΕ; Δεύτερο, γιατί η MIG, που υποτίθεται ότι ήθελε να αγοράσει σημαντικό ποσοστό μετοχών του ΟΤΕ και (υποτίθεται ότι) εμποδίστηκε βίαια από τη ρύθμιση Αλογοσκούφη, δεν οκολούθησε το δρόμο της προσφυγής στα κοινοτικά όργανα, επικαλούμενη αυτά ακριβώς που επικαλείται τώρα η Κομισιόν; Οπως θυμούνται όσοι έχουν παρακολουθήσει την υπόθεση, ο Βγενόπουλος είχε σπεύσει να ανακοινώσει, ότι δεν πρόκειται να προσφύγει

στα κοινοτικά όργανα. Δηλαδή, είχε δηλώσει, ότι δε θα υπερασπιστεί τα συμφέροντα των κεφαλαιούχων που εκπροσωπεί! Κι όχι μόνο αυτό, αλλά (υποτίθεται πως) βγήκε στη γύρα για να βρει «στρατηγικό επενδυτή» που θα ήταν αρεστός στην κυβέρνηση. Και τον βρήκε στο γερμανικό μονοπωλιακό κολοσσό, που δέχτηκε να καταβάλει ένα καθόλου ευκαταφρόνητο premium (διαφορά της τιμής αγοράς από την τιμή κλεισίματος στο χρηματιστήριο) στη MIG... έτσι για πλάκα (προφανώς, ο Βγενόπουλος είναι πιο μάγκας από τα στελέχη της DT).

Οι απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα έχουν δοθεί από τις εξελίξεις που ακολούθησαν. Ο ΟΤΕ πήγε στη DT και η MIG, ένα αρπακτικό κερδοσκοπικό fund, έβαλε στα ταμεία της πάνω από 200 εκατ. ευρώ. Το ελληνικό δημόσιο δεν πήρε απολύτως τίποτα. Απλά, θα πουλήσει σε σχετικά καλή τιμή ένα 3% του ΟΤΕ, που θα περάσει στη DT, ώστε αυτή να έχει ίσο ποσοστό με το δημόσιο (είναι αιστείο να συζητάμε για την τιμή στην οποία θα πουλήσει το 3% στη DT –λίγο παραπάνω από την τιμή στην οποία πουλήσε η MIG–η οποία συγκρινόμενη με το μέγεθος και την αξία του ΟΤΕ δεν είναι παρά φιλοδωρημα). Η απόφαση της Κομισιόν, με την οποία ζητείται από την κυβέρνηση να καταργήσει τη ρύθμιση για το πλαφόν του 20%, λειτουργεί τώρα υπέρ της κυβέρνησης,

Την ενισχύει έναντι όσων την κατηγορούν για την εκχώρηση του μάνατζμεντ του ΟΤΕ στη DT. Γιατί αν δεν ολοκληρωθεί η συμφωνία με τους Γερμανούς, ο ΟΤΕ κινδυνεύει να βρεθεί στα χέρια της MIG, μέσω επιθετικής εξαγοράς. Οπότε, η κυβέρνητική προπαγάνδα δουλεύει πάνω στο ψευτοδηλημα: προτιμάτε τη στιβαρή και αξιόπιστη γερμανική εταιρία ή τους τυχόπτωσυς μεσανατολίτες κερδοσκόπους, τα κεφαλαία των οποίων διαχειρίζεται ο Βγενόπουλος; Η απόφαση της Κομισιόν, όμως, λειτουργεί και υπέρ της DT, η οποία θα μπορεί να αγοράσει δύο ποσοστά του ΟΤΕ θελήσει στο μέλλον. Άλλωστε, στη συμφωνία η ρήτρα που δίνει δικαιώματα βέτο στο ελληνικό δημόσιο είναι το 5% και ο Αλογοσκούφης υπαινήτηκε σαφέστατα σε συνέντευξή του στη NET, ότι στο μέλλον θα πωληθούν και άλλα πακέτα μετοχών. Τι να το κάνει, άλλωστε, το δημόσιο το μεγάλο πακέτο, όταν το μάνατζμεντ θα το έχουν οι Γερμανοί;

Εχει γίνει καθαρό νομίζουμε πως σε βάρος του ΟΤΕ και του ελληνικού δημόσιου έγινε ένα χοντρό παιχνίδι. Η MIG χρησιμοποιήθηκε ως όχημα για να μεταφερθεί στη DT στη DT. Στη διάρκεια αυτής της μεταφοράς «κερδήθηκαν» 200 εκατ. ευρώ, τα οποία δεν πήγαν στο κρατικό θησαυροφυλάκιο αλλά σε άλλες τσέπες. Αποδείξεις δεν υπάρχει περίπτωση να βρεθούν (τουλάχιστον τώρα), γι'

αυτό και η αντιπολύτευση προσπαθεί να βγάλει μόνο πολιτική υπεραρχία.

Εξοργιστική είναι η στάση του ΠΑΣΟΚ, που είναι αυτό που άνοιξε το δρόμο της ιδιωτικοποίησης του ΟΤΕ, ξεχνώντας το παλιό δημαρχικό σύνθημα «μια χρυσή μετοχή στα χέρια του κράτους». Είσουν εξοργιστική είναι η στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΟΜΕ-ΟΤΕ, η οποία όχι μόνο συμφώνησε στην ιδιωτικοποίηση επί ΠΑΣΟΚ, αλλά υπέγραψε και την επαίσχυντη συμφωνία με την κυβέρνηση της ΝΔ, με την οποία ξεπούλησε τα εργασιακά δικαιώματα των νέων εργαζόμενων που προσλαμβάνονται στον ΟΤΕ, στρώνοντας έτοι το έδαφος για να παραλάβουν οι Γερμανοί μια εταιρία καθαρή από τις παλιές εργασιακές σχέσεις. Στην ουσία, διέλυσαν το ισχυρό συνδικαλιστικό κίνημα του ΟΤΕ και τώρα είναι έτοιμοι να κηρύξουν τη λήξη κάθε αγώνα και να στραφούν στα... δικαιούρια.

Στο ΠΑΣΟΚ, αφού αρχικά «έμπλεξαν τα μπούτια τους» (κάτι περί επιστροφής στο κράτος έξφυγε της Λ. Κατσέλη στα «Νέα» και ομέσως «κύκλοι του ΠΑΣΟΚ» τη διόρθωσαν, ενώ η ίδια βγήκε σε δυο ραδιόφωνα και το 'κανε γαργάρα), κατέληξαν (διά στόματος Γιωργάκη) ότι το ΠΑΣΟΚ «θα εξαντλήσει κάθε νομική και πολιτική δυνατότητα για να ανακτήσει το δημόσιο τον ελεγχό του ΟΤΕ». Δηλαδή, ότι δε θα κάνουν τίποτα.

ΣΤΟ μουσείο

Υπάρχουν επαναστατικά ιστορικά γεγονότα και πρωτικότητες που δε μπαίνουν με τίποτα στο μουσείο. Υπάρχουν άλλα που η κυρίαρχη τάξη καταφέρνει να τα βάλει στο μουσείο, να τα μετατρέψει σε στοιχείο ή σε παρακολούθημα της κυρίαρχης ιδεολογίας, με αφαιρέσεις και προσθήκες φυσικά. Δεν ισχυρίζομαστε, ότι τα πρώτα είναι πιο σημαντικά από τα δεύτερα. Δεν είναι στην πρόθεσή μας κανενός είδους αξιολόγηση. Άλλωστε, τα μεγάλα γεγονότα και οι εξέχουσες πρωτικότητες έχουν την αυθυπαρξία και την αυταξία τους και είναι λάθος να επισκοπούνται σε σύγκριση με άλλα.

Υπάρχει, όμως, ένα κρίσιμο θέμα το οποίο διαχωρίζει τα επαναστατικά γεγονότα σε αφομοιώσιμα και μη. Είναι το κατά πόσο έθεσαν σε άμεσο κίνδυνο την εξουσία της αστικής τάξης ή και την κατέλυσαν, έστω και πρόσκαιρα. Για παράδειγμα, στη χώρα μας αφομοιώθηκε γρήγορα η εξέγερση του Πολυτεχνείου και η Αντίσταση στην περίοδο της Κατοχής, αφυδατωμένη από το κοινωνικό της περιεχόμενο, όχι όμως και η επανάσταση του 1946-49, η οποία στην καλύτερη των περιπτώσεων αντιμετωπίζεται ως εμφύλιος πόλεμος, ως κάτι το εξ ορισμού πιθανό απορρίπτεο.

Στη Γαλλία, ακόμα και σήμερα, οι τουριστικοί οδηγοί παρουσιάζουν την Κομμούνα ως «καταστροφή για το Παρίσι», ενώ ο Μάης του '68 (αφυδατωμένος από την ταξική του ουσία και φενακισμένος ώστε να εμφανίζεται ως μια εκδίλωση νεανικού ενθουσιασμού), «χωράει» μια χαρά στην κυρίαρχη ιδεολογία. Γ' αυτό και υπήρξε μαζική αποδοκιμασία (ακόμα και από συντριπτικές φωνές) του αλαζόνα και υπερφίαλου Σαρκοζί, που δήλωσε πρόσφατα, ότι η Γαλλία κατατρύχεται από τις συνέπειες του Μάη και οφείλει να απαλλαγεί απ' αυτές. Αν πάει κανείς σήμερα στο Παρίσι, θα διαπιστώσει ότι ο Μάης είναι trendy και τα 40χρονά του «τιμώνται» με όπειρες εκδηλώσεις, αρκετές από τις οποίες γίνονται στα πιο φημισμένα πολιτιστικά και πνευματικά κέντρα της γαλλικής μπουρζουαζίας.

Δεν έχουμε την πρόθεση (δε μπορούμε κιόλας) να αποθαρρύνουμε όσους ετοιμάζονται και στη χώρα μας να τιμήσουν το Μάη με μια σειρά εκδηλώσεων (πολιτικών κυρίων, αλλά και πολιτιστικών). Τόσο Πολυτεχνείο κάθε χρόνο, ε, ας πέσει και λίγος Μάης για αλλαγή. Άλλωστε, η επόμενη φορά θα είναι στα 50χρονα, ζωή να χουμε. Αναρωτιόμαστε, όμως: τι δουλειά έχουν με το Μάη του '68 και τα μηνύματά του εκείνοι που ομνύουν στον αστικό κοινοβουλευτισμό και τον έχουν αναγάγει σε ύψιστη μορφή... αγώνα για την αλλαγή της κοινωνίας; Τι δουλειά έχουν με ένα εξεγερτικό γεγονός, κατεξοχήν βίαιο, εκείνοι που δε χάνουν ευκαιρία να ελεινολογούν, να συκοφαντούν και να λασπώνουν κάθε μορφή αντισυστημικής βίας;

Το μόνο που τους συνδέει με το Μάη είναι ο επαναστατικός βερμπαλισμός. Με μια διαφορά, όμως. Ο βερμπαλισμός του Μάη πάντα το συμπλήρωμα των οδοφραγμάτων και των συγκρούσεων, ενώ ο δικός τους είναι σκέτος βερμπαλισμός. Καμιά σχέση, λοιπόν.

Ειλικρινά, προτιμούμε τον κυνικό Σαρκοζί και τον ξεσαλωμένο Κον Μπεντί από τους αριστερούληδες που ετοιμάζουν τιμές για το Μάη του '68. Εκείνοι τουλάχιστον δεν κρύβονται. Δηλώνουν εχθροί των μηνυμάτων του Μάη, ο καθένας από το μετερίζει του. Στέκονται απέναντι και μπορείς να τους αντιμετωπίσεις, όμως, τους αριστερούληδες και τον αναμυπιακό τους οίστρο, είσαι υποχρεωμένος να βιθιστείς στο βούρκο της ακατάσχετης φλυαρίας τους, της κενής περιεχομένου ρητορικής, των φανταχτερών φράσεων και των περίτεχνων νεολογισμών, για να ανασύρεις διάφορες εκδοχές του σύγχρονου οπορτουνισμού,